Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 356
Marți 24 septembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In acest număr:

Să asigurăm succesul recoltei viitoare!

Cîteva sarcini actuale

● SĂ SE RECOLTEZE CU ÎNTÎIETATE CULTURILE DE PE TERENURILE CE VOR FI ÎNSĂMÎNȚATE ÎN ACEASTĂ TOAMNĂ.

● ÎN REGIUNILE CRAIOVA, PITEȘTI, PLOEȘTI, BAIA MARE ETC. ARĂTURILE PENTRU ÎNSĂMÎNȚĂRILE DE TOAMNĂ TREBUIE GRABNIC TERMINATE.

● CÎT MAI MULTE ÎNGRĂȘĂMINTE NATURALE ȘI CHIMICE DATE ODATĂ CU ARĂTURA.

● ATENȚIE CALITĂȚII SEMĂNATULUI.

Pe ogoare a început marea bătălie a campaniei agricole de toamnă. Pînă acum s-a și fost însămînțată atît în gospodăriile agricole socialiste cît și în sectorul individual o însemnată suprafață cu secară, orz, rapiță și griu de toamnă. Paralel cu însămînțările se desfășoară și strîngerea rodului culturilor de toamnă.

Anul acesta, va trebui recoltată o însemnată suprafață cultivată cu porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi etc. Numai porumbul, bunăoară, ocupă peste 3.000.000 de ha. Pe de altă parte, datorită aplicării în mai mare măsură a regulilor agrotehnice, se prevede la aceste culturi obținerea unor producții sporite. Este necesar deci ca toate forțele și mijloacele de lucru existente, să fie din plin folosite pentru ca rodul bogat din toamna aceasta să fie cules și înmagazinat fără pierderi.

La recoltare trebuie avut grijă să se elibereze cu precădere terenurile ce vor fi însămînțate în toamna aceasta. Porumbul, care este principala plantă premergătoare pentru griul de toamnă, va fi tăiat cu coceni cu tot pentru a se da putința tractoarelor și atelajelor să înceapă fără întîrziere arăturile pentru însămînțări.

In ceea ce privește executarea arăturilor pentru însămînțările din toamna aceasta, trebuie arătat că în regiunile Craiova, Pitești, Ploești, Baia Mare și altele, lucrarea este încă tărăgănată. Pentru terminarea grabnică a arăturilor pentru însămînțare, este necesar ca tractoarele și atelajele să fie peste tot întrebuințate cu randament sporit din zori și pînă în noapte. In gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile care au posibilități să se organizeze munca în două schimburi.

Odată cu arăturile trebuie aplicate și îngrășămintele naturale și chimice. Să nu mai existe sat sau comună unde gunoiul de grajd în loc să fie dat pe ogoare, este aruncat în rîpă sau ars. Gospodăriile agricole de stat dispun în toamna aceasta de mari cantități de îngrășăminte chimice, de un număr sporit de mașini pentru împrăștiat îngrășămintele și alt utilaj pe care trebuie să le folosească mai mult și mai bine ca în anii trecuți.

Nu ne putem aștepta la producții sporite în anul viitor, dacă însămînțările din toamna aceasta nu vor fi făcute în condiții agrotehnice corespunzătoare. De aceea, inginerii și tehnicienii agronomi au datoria să vegheze ca această lucrare să fie de bună calitate și să se execute la timpul potrivit. Să nu se bage în pămînt sămînță necurățată, netratată, cu slabă putere de încolțire sau de sol necorespunzător. Să se semene cît mai mult cu mașina, să se respecte cantitatea de sămînță la ha, adîncimea de îngropare a seminței s.a.m.d. Numai astfel culturile vor da rod îmbelșugat.

50.000 ha însămînțate în gospodăriile agricole de stat

Gospodăriile agricole de stat din întreaga țară au însămînțat pînă acum aproape 50.000 ha cu diferite culturi de toamnă, dintre care numai cu griu circa 30.000 ha. Fruntașe sînt G.A.S.-urile din regiunea București, care datorită faptului că au început însămînțările de toamnă mai devreme au însămînțat aproape 8.500 ha, dintre care 6.566 cu griu. G.A.S.-urile din regiunea Timișoara au însămînțat 8.361 ha iar cele din regiunile Constanța și Galați cîte 7.520 ha. fiecare.

Gospodăriile agricole de stat continuă cu intensitate și arăturile. In regiunea Constanța această lucrare a fost făcută pe mai mult de 68.000 ha., iar în regiunea Timișoara pe aproape 54.000 ha. Mari suprafețe au fost arate în regiunile Galați, București și Craiova. In întreaga țară gospodăriile de stat au arat aproape 300.000 ha, dintre care 251.000 ha pentru griu. Gospodăriile de stat din zona de aprovizionare a Capitalei au arat toată suprafața destinată însămînțărilor.

Pentru prima oară în acest an se folosesc pe scară largă la cultura cerealelor îngrășăminte bacteriene. In acest scop s-au pregătit peste 130.000 doze. Pentru împrăștierea îngrășămintelor chimice G.A.S.-urile au mai primit 700 de mașini, iar pînă la sfîrșitul anului vor mai fi înzestrate cu încă 1.100.

(Agerpres)

In regiunea Bacău însămînțările se desfășoară cu încetineală

In multe locuri în regiunea Bacău au fost dobîndite succese însemnate în privința executării însămînțărilor de toamnă. Un bun exemplu în această privință îl oferă colectiviștii din Țibucani. Ei au lucrat de zor la recoltatul porumbului de pe cele 80 de ha., pentru a elibera astfel terenul în vederea însămînțării griului de toamnă. In felul acesta colectiviștii vor putea asigura însămînțarea la timp a întregii suprafețe cu griu de toamnă, putînd obține recolte bogate la ha.

Insemnate suprafețe cu griu au fost însămînțate în aceste zile și de către colectiviștii din comuna Negri, raionul Bacău, de cei din comuna Blaga, raionul Zeletin, de către gospodăriile agricole de stat Dornești, Onești, Rogoaza și de către unii țărani muncitori cu gospodărie individuală. Dar ritmul în care se desfășoară însămînțările în regiunea Bacău lasă încă mult de dorit. Aceasta din cauză că, în cea mai mare parte a regiunii, pregătirile pentru însămînțările de toamnă sînt încă mult rămase în urmă. Bunăoară acum cîteva zile în regiune nu se arase decît abia 20.000 de ha din cele cca 100.000 ha planificate pentru a fi însămînțate cu griu și orz de toamnă.

Semănatul la timp nu depinde însă numai de executarea arăturilor ci și de asigurarea și pregătirea seminței. Ori, pînă acum cîteva zile, în regiune nu fusese selecționată decît cantitatea de 3.702 tone de sămînță din cele 159.000 tone cîte sînt necesare.

Dacă în privința rămînerii în urmă la executarea arăturii se pot invoca motive mai mult sau mai puțin întemeiate, în privința condiționării semințelor nu poate fi vorba decît de delăsare. Pînă acum cîteva zile în regiune existau încă nereparate 8 trioare, 7 tractoare, 2.348 pluguri cu tracțiune animală și 20 de semănători, iar la bazele de recepție nu se condiționaseră decît abia 766 tone sămînța.

Pentru a nu se întîrzia cu însămînțările de toamnă în regiunea Bacău, se cere ca lipsurile semnalate mai sus să fie lichidate fără întîrziere. Totodată, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să se afle în această perioadă în permanență pe teren pentru a arăta țăranilor muncitori cum trebuie pregătite terenurile și ce cantități de îngrășăminte naturale și chimice trebuie administrate, de ce este bine să facă la timp însămînțatul ș.a.m.d. Aglomerarea muncilor agricole din toamna aceasta poate fi înlăturată printr-o bună organizare a muncii și repartizare a forțelor de lucru, astfel încît atît însămînțările, recoltatul culturilor tîrzii, cît și celelalte lucrări de sezon să fie făcute la timp și în bune condiții agrotehnice.

N. IANCU

Noi succese la centrul mecanic Tulcea

In întîmpinarea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, colectivul de lucrători de la Centrul Mecanic Tulcea a dobîndit însemnate succese în muncă. Muncitorii de la acest centru au reușit pînă în prezent să depășească producția globală cu 9 la sută. Producția marfă a fost realizată în procent de 116 la sută, iar planul la principalele sortimente a fost îndeplinit în întregime. Productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut cu 19 la sută față de plan, obținîndu-se în acelaș timp o reducere de 18 la sută a prețului de cost. Pe întreaga întreprindere au fost realizate economii în valoare de 163.000 lei.

Harnicii muncitori de la C. M. Tulcea dau acum bătălia pentru dobîndirea unor și mai însemnate victorii în îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

MARIOARA ȚUȚUIANU
corespondent

Recoltatul mecanizat al porumbului

La gospodăria de stat „N. Bălcescu" din comuna Periș, de curînd a început recoltatul porumbului cu combina. Mașina înlocuiește munca a numeroși oameni care pot fi folosiți la alte lucrări.

In fotografie: tractoristul Iancu D-tru, conducînd tractorul U.T.O.S.-26, iar pe combină tovarășii Jalep Ion și Andreescu Nicolae. Cu ajutorul combinei, ei recoltează zilnic porumbul de pe cel puțin 4 hectare. Producția obținută pînă acum este în medie de 5.000 kg știuleți la hectar.

O atenție deosebită se dă la gospodăria de stat Periș și însămînțărilor de toamnă. In medalion: agronomul șef al gospodăriei tov. ing. Vantrup Nicolae împreună cu brigadierul de cîmp Focșa C-tin verifică calitatea însămînțării executate cu un cuplu de 2 semănători. — I.A.R. —

Vrednicii tractoriști de la S.M.T. Roman, regiunea Iași, lucrează de zor pe ogoarele unităților agricole socialiste din raza lor de activitate, pregătind terenul pentru însămînțările de toamnă.

In fotografie: tractoristul fruntaș Pușcașu Gheorghe arînd una din tarlalele gospodăriei colective, din comuna Doljești.

Pildă vie

Aflasem de la trustul regional Gostat Pitești că și în această regiune sînt organizate cîteva brigăzi experimentale (5 oameni — 500 de hectare) — și una dintre ele lucrează la gospodăria de stat Cuparu.

De aceea, zilele trecute, trecînd pe la trupul Meri al acestei unități și văzînd un tractor UTOS-26 urcînd, o semănătoare I.A.R.-511 pe tarlaua mărunțită bine, pornii curios într-acolo.

Intr-adevăr, nu greșisem. Tractoristul Rotuna Ilie, care semăna griul de toamnă aci, făcea parte din brigada experimentală a gospodăriei, așa cum mă informă mecanicul Voica Ilie, șeful brigăzii.

Alimentarea semănătorii se făcea de către doi muncitori din spatele mașinii, atunci cînd agregatul executa manevra de întoarcere la capătul parcelei.

— In fiecare zi, Rotuna își depășește norma cu cel puțin 2 hectare îmi spuse șeful de brigadă. Dar și mai bine ca el lucrează la însămînțat, alt tractorist din brigadă, Răducu Ion, care e repartizat la centrul gospodăriei.

Aflai astfel că una dintre nemulțumirile membrilor brigăzii experimentale era tocmai faptul că deși potrivit planului, trebuie să însămînțeze în toamna aceasta 300 de hectare cu griu, tarlalele repartizate nu se află în acelaș loc. Așa se explică de ce, de pildă, aci, lucra un singur tractorist, iar altul semăna la Cuparu. Al treilea mecanizator Florea Ion, făcea arături adînci la trupul Bădulești, iar al patrulea Marin N. Ion executa discuitul terenului la centrul gospodăriei.

Șeful brigăzii trebuise să-și lase lucrul un ceas-două la arat, tocmai pentru a cerceta cum merg treburile, la cele 4 tractoare dispersate.

— Cu tot acest neajuns fiecare dintre noi se străduiește să-și depășească norma cu regularitate, mi-a mai spus șeful de brigadă. Pînă acum, am și semănat 80 de hectare.

ION DRINCU

Sămînța a încolțit

Toată ziulica s-a învîrtit Ion Zeca prin ogradă. Se ducea pînă la gard, de acolo la grajd, se întorcea și iarăși se pomenea în ușa grajdului. Țigările le aprindea una de la alta. Trăgea fumul în piept, tot cu năduf. Se petrecea ceva cu el și nu știa ce. S-au mai degrabă n-ar fi vrut să știe. Voia să nu se mai gîndească la nimic și nu putea. Pe agitatori îi văzuse trecînd de cîteva ori prin fața casei lui fără să se oprească. Pînă acum 3—4 zile îi vizitau într-una. Ore întregi stătuseră de vorbă. El o ținuse morțiș: nu și nu. Azi îi dăduseră doar binețe și atîta tot. Nici nu l-au întrebat măcar ce face. „S-au lămurit ei că eu nu-s de alde Octavian Iosca ori Constantin Ciolpan să mă îmbăt cu apă botezată, își zise el. Auzi, îmi spun mie de Megit că a primit de la colectivă peste 3.000 de kg de griu. Ei și? Treaba lui! Ce mă privește pe mine cît griu au alții? Sau că Gheorghe Topală, de cînd e în gospodărie, și-a făcut casă nouă mare ca un palat! Dacă are din ce las' să-și facă. Eu mă mulțumesc să stau în asta pe care o am. Cînd oi putea oi face una nouă... Dar de ce cînd oi putea?... Oare cînd am să pot? Și dacă aș intra în colectivă oare... Hm. Eu știu? Emin și-a făcut casă și nu-i mai harnic decît mine. Și-au făcut mulți colectiviști case noi. Vreo 8—9 numai în anul ăsta. In anul trecut — mai bine de 30. Dar cum să-mi duc caii la colectivă? Și căruța? Și pămîntul? Nu, asta n-o fac". Tot răsucind în minte astfel de gînduri, aproape că nu băga de seamă că vremea se scurgea. Lenuța, nevastă-sa, îl rugase să vină să mănînce, dar el îi spusese că nu-i e foame. O mințise? Nici el nu știa...

Către seară Ion a plecat în sat. S-a dus să-și cumpere țigări de la cooperativă. Pe la colțuri de ulițe, grupuri-grupuri de oameni discutau, se sfătuiau, își cereau unul altuia părerea. Tot satul era în fierbere. Ion află că încă 20 de săteni s-au înscris în colectivă: Petre Petre, David Marin, Traian Lungu. Auzi și Lungu... Cică David Marin, după ce a semnat cererea s-a și dus la gospodărie cu caii și cu căruța și a cerut să i se dea de lucru. Musegep Emin i-a spus lui Ion că vrea să facă și el cerere. S-au dus azi agitatorii la dînsul și a stat de vorbă cu ei o grămadă de vreme. S-a convins că au dreptate agitatorii.

—Tu nu te scri? l-a întrebat Musegep.

Zeca a ridicat din umeri a îndoială.

— Să văd, să mai chibzuiesc — i-a răspuns el.

Cu buzunarele doldora de pachete de țigări, Ion a pornit spre casă. Acasă, a întrebat-o pe nevastă-sa dacă nu cumva l-a căutat cineva. Lenuța știa cine erau acei cineva de care o întreba bărbatul. Era vorba de cei care veniseră zilele trecute să-l lămurească să treacă la gospodărie, de agitatori. Au fost pe la vecini și au plecat. Pe la Zeca nu au mai venit. Ei aruncaseră „sămînța" și, răbdători, așteptau să încolțească. Femeia a adus cîteva bucate și le-a pus pe masă. Ion n-a luat decît cîteva îmbucături. S-a lungit îmbrăcat în pat, cu mîinile sub creștet. Nevastă-sa s-a ghemuit și ea alături. Au stat așa, tăcuți, vreme îndelungă.

— Și zici că n-au venit — ai? se trezi Ion întrebînd.

Nu primi răspuns. Se vede treaba că nevastă-sa adormise. Și-a mai aprins o țigară. A tras cîteva fumuri și a aruncat-o. A aprins alta. A lăsat-o pe colțul mesei și a uitat de ea. Își simțea gura amară, cătrănită de tutun. Se suci pe partea dreaptă. Încercă să adoarmă. Parcă îl înglodea ceva în șale. Se mută pe stînga. Nici așa nu se simțea bine. „Ei drăcie, oare să mă creadă cel mai îndărătnic din sat, se gîndi el. De ce n-or mai fi trecut pe la mine? Și la urma urmei au dreptate ei. Acolo se muncește mai bine, mai cu folos. Dar..." Îi veniră în minte cei trei cai ai lui grași și frumoși cu crupele ca pernele. „Cum să mă despart de ei. Și totuși alții s-au despărțit. Eu de ce..." Nu putu să-și termine gîndul. Simțea că i s-a pus un nod în gît. Il străfulgeră o altă ideie: „Da' în gospodărie caii nu-s tot ai noștri, ai colectiviștilor?" „Ai noștri, ai colectiviștilor". Rostea pentru prima oară aceste vorbe și simți parcă cum îl furnică ceva prin tot corpul. Mai repetă de cîteva ori. Începură să-i placă vorbele care altădată îl zgîriau parcă în urechi. Le repetă încăodată. Și încăodată. Încetul cu încetul se liniști și-l fură somnul.

..A doua zi, disdedimineață Ion a plecat în sat. Pe agitatori i-a găsit repede. A scos din buzunar o hîrtie și i-a întins-o lui Stoica Baștiurea, președintele colectivei din comuna Ciocîrlia de Jos, raionul Medgidia.

— Ia-o, Stoica. Baștiurea i-a strîns prietenește mîna. De mult aștepta clipa asta. Știa că are să vină. Așa cum prevăzuseră, sămînța aruncată de ei, de agitatori, încolțise.

P. VARAȘTEANU

Pămîntul poate da mai mult

Ogoarele comunei Feldioara se află într-o regiune puțin deluroasă. Acum la Feldioara în brazdele răscolite adînc de pluguri își găsesc un pat cald semănăturile de toamnă. Mai înainte de răsturnarea brazdelor, se împrăștie însă pe fața cîmpului îngrășăminte naturale.

In ziua aceea de la începutul lui septembrie, pe drumurile satului se înșirau căruțele încărcate cu gunoi de grajd. Pe drum l-am întîlnit pe Lōx Mihai, președintele colectivei „23 August".

— Pămîntul nostru este pretențios. Dacă nu te îngrijești ca în fiecare an să-l îngrași bine și la vreme, apoi nici el nu-ți dă cine știe ce roade...

Pentru colectiviștii din Feldioara — îngrășarea pămîntului este un obicei respectat cu strășnicie. Anul trecut de pildă ei au răspîndit pe ogoare 100 de vagoane de gunoi de grajd și curte. Rezultatul: la griul de toamnă 2.400 kg. la hectar cu cîteva sute de kg. mai mult ca în anii trecuți.

Dacă anul acesta colectiva a realizat aproape 40 de vagoane de griu — speranțele în anul viitor sînt și mai mari. Tractoarele S.M.T. Hărman răstoarnă acum brazdele pe 120 de hectare ce vor fi însămînțate cu griu de toamnă. Gunoiul de grajd, arătura de calitate, ogoarele de vară și de toamnă ca și respectarea altor recomandări agrotehnice ajută ca de pe fiecare ha. să se scoată roade cît mai îmbelșugate.

ADINA TUDOR

Cu sprijinul statului

Cele trei gospodării colective din Brăiești, raionul Dorohoi, au primit din partea statului un substanțial sprijin. Sprijinul le-a fost acordat în special sub forma creditelor pe termen lung și pe termen scurt.

Din creditele pe termen lung în valoare totală de peste 186.000 lei s-au realizat: cîte un iaz pentru creșterea peștelui la gospodăriile colective „Victoria" și „23 August" și un grajd de vaci la gospodăria „Drumul Socialismului". Tot din aceste credite gospodăriile și-au mai procurat vaci de lapte, căruțe etc.

Creditele pe termen scurt, în sumă de 16.000 lei, au fost folosite de gospodăriile colective pentru achiziționarea de semințe și furaje.

Din păcate trebuie însă arătat că nu acelaș lucru s-a întîmplat cu creditele destinate îngrășării de animale. Aceste credite au rămas cu totul neutilizate neglijîndu-se astfel o sursă importantă pentru creșterea veniturilor colectiviștilor.

S. PLEȘOIANU

Pentru asigurarea necesarului de piese de schimb și materiale

Bazele de aprovizionare au un rol deosebit de însemnat în asigurarea unităților agricole ale statului cu piesele de schimb și materialele necesare bunei funcționări a utilajului acestora. Pentru a vedea în ce măsură bazele de aprovizionare satisfac necesitățile din actuala campanie agricolă, și pentru a afla ce măsuri au fost luate în vederea aprovizionării din timp a S.M.T.-urilor, G.A.S.-urilor și alte unități agrosilvice cu reperele necesare în perioada reparațiilor de iarnă, ne-am adresat zilele trecute tov. C. Șerban, director general al D.G.A.D. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Interviu cu tov. C. ȘERBAN

directorul Direcției Generale Aprovizionare și Desfacere

Întrebare: **V-am ruga să ne vorbiți despre măsurile care au fost luate pentru ca unitățile agricole de stat să aibă la dispoziție cantitățile de materiale și piese de schimb necesare, în teren?**

Răspuns: Încă din prima jumătate a acestui an noi am început să ne preocupăm de problema aprovizionării cu piese de schimb și materiale necesare reparării și întreținerii în stare normală de funcționare a întregului parc de tractoare și mașini agricole. În această muncă, au fost antrenați toți lucrătorii Direcției Generale de Aprovizionare și Desfacere și de la bazele regionale. Pînă acum cu sprijinul ministerelor producătoare și al uzinelor furnizoare au fost puse la dispoziția S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole de stat și celorlalte unități agricole, importante cantități de piese de schimb și materiale; totodată s-au luat măsuri tehnico-organizatorice pentru recondiționarea unor piese de schimb și folosirea la maximum a resurselor locale.

În scopul bunei exploatări a utilajelor și reducerii consumului de piese de schimb s-a îmbunătățit recepția reperelor la uzinele furnizoare și s-a introdus, prin majorarea numărului de ingineri și tehnicieni și printr-o mai bună îndrumare a activității acestora, controlul tehnic pe faze de fabricație.

În vederea raționalizării consumului s-a organizat livrarea principalelor piese de schimb, numai după o analiză minuțioasă a cererilor și numai în schimbul predării pieselor uzate care trebuie înlocuite.

Spre a se asigura un stoc de piese de schimb și materiale, care la un moment dat nu s-ar găsi în baze stoc, din care să se poată satisface unele cereri, s-a creat la București, în Depozitul Central, o însemnată rezervă. Mai trebuie să adaug că pentru cunoașterea nevoilor urgente ale unităților și rezolvarea operativă a cererilor de piese și materiale s-a organizat o rețea de telespicher care permite ca în fiecare săptămînă să se analizeze cu toate bazele de aprovizionare, atît deficiențele cît și posibilitățile de satisfacere a cererilor.

În privința aprovizionării unităților agricole avem încă și o serie de greutăți. Încă nu ne-au fost repartizate de către Ministerul Industriei Grele o serie de repere de piese de schimb ca: **bloc motor, cuzineți, chiulase** etc. Este necesar să fie luate măsuri urgente în vederea fabricării și livrării acestor repere, conform graficului de livrări ce a fost recent stabilit.

Întrebare: **Știm că aprovizionarea depozitelor din țară cu repere necesare reparațiilor de iarnă este în curs. În ce măsură procesul de fabricare și repartizare a pieselor a fost îmbunătățit, în comparație cu anul trecut?**

Răspuns: Procesul de fabricare a pieselor de schimb a fost îmbunătățit de către majoritatea întreprinderilor furnizoare și în special de Uzinele I. C. Frimu-Sinaia.

Cît privește calitatea pieselor, trebuie să arătăm că, deși în general ea s-a îmbunătățit, mai sînt unele uzine ca: I. M. S. Roman, I. M. U. Medgidia etc, care continuă să fabrice piese de schimb de slabă calitate. Aceste întreprinderi trebuie să lupte cu mai multă hotărîre pentru perfecționarea procesului tehnologic.

Și în acest an principala greutate o formează nerepartizarea de către ministerele producătoare în cantități suficiente — față de planul Ministerului Agriculturii și Silviculturii — a întregului sortiment de piese de schimb.

Astfel, repartițiile de piese făcute de către M.I.G. pînă în prezent, la fel ca și în anul trecut, nu pot asigura desfășurarea în bune condiții a reparațiilor de iarnă.

La reperele: ambielaj, carcasă, carter punte spate, cuplaj flexibil, etc, cantitățile repartizate nu satisfac decît jumătate din consumul pe acest an, creîndu-se în permanență strangulări în procesul de reparație și întreținere a tractoarelor și mașinilor agricole.

Este necesar ca ministerele producătoare și în special Ministerul Industriei Grele să reanalizeze posibilitățile de fabricație la reperele respective și să asigure condiții uzi-

(Continuare în pag. 3-a)

VEȘTI din unitățile agricole cooperatiste

CÎND PRODUCȚIA E MARE...

De curînd în gospodăria agricolă „8 Martie" din Mănăstireni, raionul Botoșani, s-au împărțit avansurile în produse și în bani. Prin obținerea unor producții medii la hectar de 2240 kg la griu și 3147 kg la orz, gospodăria a putut împărți membrilor săi însemnate cantități de produse. Pentru fiecare zi muncă au revenit numai ca avans de 40 la sută cîte 5 kg de griu 2 kg de orz și 4,50 lei.

S. RIMNICELU

SE MĂREȘTE FAMILIA ÎNTOVĂRĂȘIȚILOR

Cu fiecare zi crește numărul membrilor întovărășirii „1 Mai" din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea.

In ziua de 17 septembrie, de pildă, s-au înscris în întovărășire țăranii muncitori Morojan Iosif, Francisc Săbău, Baroți Iosif, cu aproape 4 hectare teren arabil, iar în ziua următoare Nagy Alexandru, Văd Tumogy Maria și alții.

Conducerea acestei întovărășiri, de comun acord cu toți membrii, a stabilit ca începînd cu noul an agricol să efectueze principalele munci agricole în comun. Planul de cultură pentru anul viitor a fost întocmit și au fost încheiate contracte de lucrări cu S.M.T.-ul Valea lui Mihai.

GH. BOBOC

S-AU ÎNFIINȚAT ÎN ACEEAȘI ZI...

Sute de țărani muncitori întovărășiți din raionul Măcin, regiunea Galați, convingîndu-se de foloasele muncii în comun, formează în aceste zile noi gospodării colective sau intră în cele existente. Astfel, în ultimele 2—3 zile, 272 de familii — din patru întovărășiri ale raionului — au hotărît să se unească în gospodării colective. In ziua de 15 septembrie au fost inaugurate trei gospodării colective în satele Balabancea și Geafarca Rusă și în comuna Horia.

In gospodăria colectivă din comuna Horia au intrat 111 familii de întovărășiți cu 350 ha, 26 cai, 9 boi, 18 pluguri, boroane, prășitori etc. Alte 122 de familii din cele două întovărășiri ale satului Bălăceanca cu 319 ha, 35 cai, 14 boi, 56 căruțe, boroane, pluguri, hamuri etc., au alcătuit o singură și puternică gospodărie colectivă.

Nici micul sat Geafarca Rusă din comuna Hamcearca, care numără 59 de familii, nu a rămas mai prejos. Și aici 42 de familii și-au unit puterile, formînd o gospodărie colectivă în care vor intra, desigur, în curînd și celelalte 17 familii de întovărășiți din sat.

D. PETRA

O. PARPALA: „Repartizarea teritorială și specializarea producției agricole în G. A. S."

De curînd literatura noastră de specialitate s-a îmbogățit cu o valoroasă lucrare a tov. O. Parpală, intitulată „Repartizarea teritorială și specializarea producției agricole în gospodăriile agricole de stat", apărută în Editura Științifică.

În această lucrare autorul prezintă, pe baza unei minuțioase analize, zonele actuale de repartizare teritorială și specializare a producției agricole din gospodăriile de stat, descoperind cu acest prilej lipsurile și greșelile care au fost săvîrșite în acest domeniu în decursul anilor 1953—1955. Totodată, autorul preconizează măsurile necesare pentru îmbunătățirea situației actuale în scopul sporirii producției agricole și al transformării gospodăriilor de stat în unități rentabile.

În partea I-a a lucrării se acordă o deosebită importanță problemelor teoretice ale repartizării teritoriale și specializării producției agricole socialiste. Astfel, sînt tratate problemele privind: **repartizarea teritorială și specializarea producției agricole socialiste ca expresie a procesului de diviziune socială a muncii (cap. I); legile economice și principiile care determină repartizarea teritorială și specializarea producției agricole socialiste (cap. II); factorii care influențează procesul de repartizare teritorială a producției agricole socialiste (cap. III); rolul economic al specializării producției agricole (cap. IV); structura de ramură a agriculturii (cap. V); specializarea multilaterală a producției agricole socialiste și problema ramurii de bază (cap. VI); și structura producției marfă, indice al specializării producției socialiste (cap. VII).**

În partea a II-a a lucrării este studiat pe ramuri de producție procesul de repartizare teritorială și specializarea producției agricole în 266 gospodării agricole de stat, în perioada 1953—1955. Astfel autorul are posibilitatea să scoată în evidență o serie de lipsuri manifestate în această direcție și să dea soluțiile corespunzătoare pentru înlăturarea lor. Analizînd producția cerealieră el arată că principala lipsă constă în faptul că această ramură în majoritatea zonelor ocupă o greutate specifică relativ mică, necorespunzătoare cerințelor economiei naționale și posibilităților pe care le au gospodăriile de stat, atît în ceea ce privește structura suprafețelor cultivate cît și sporirea producției marfă. Acest fapt, se arată în continuare, face ca pe o parte să se micșoreze contribuția pe care trebuie s-o aducă gospodăriile de stat la fondul centralizat al statului, iar pe de alta să nu se poată acoperi nici consumul productiv al gospodăriilor.

Autorul recomandă ca o măsură generală extinderea suprafețelor ocupate cu cereale. Analiza nu se mărginește numai la cultura cerealelor în general, ci se referă și la fiecare cultură în parte, a cărei repartizare este privită din punct de vedere al producției la hectar și al prețului de cost. Cu cifre convingătoare se dovedește rentabilitatea superioară a porumbului față de celelalte plante cerealiere pentru furaj, insistîndu-se asupra necesității extinderii acestei culturi care în perioada analizată ocupă o suprafață cu totul necorespunzătoare.

RECENZIE
de
O. Gheorghiu
de la Institutul de cercetări agronomice

În continuare se face o analiză temeinică a repartizării teritoriale și a specializării culturilor tehnice (bumbac, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui), culturilor de legume și cartofi, producției viticole și pomicole și a producției de culturi furajere dîndu-se soluțiile ce se impun dela caz la caz.

Autorul consacră o parte însemnată din lucrare studierii repartizării teritoriale și specializării producției animale.

Din analiza producției creșterii vacilor de lapte reiese că aceasta, deși este una din cele mai răspîndite ramuri de creștere a animalelor și cea mai bine repartizată teritorial, prezintă ca deficiență principală fărîmițarea și dispersarea mare a producției.

În schimb creșterea oilor lipsește dintr-un număr mare de gospodării, așezate în zonele favorabile dezvoltării acestei ramuri, cu toate că ea se numără, în condițiile actuale, printre cele mai rentabile.

Analizînd cu competență repartizarea teritorială și specializarea creșterii porcinelor, autorul ajunge la concluzia justă că numai dezvoltarea cu precădere a acestei ramuri în zonele cerealiere, pe baza specializării și cooperării în producție între diferite gospodării sau ramuri ale aceleiași gospodării se poate realiza o producție de carne cu cheltuieli minime pe unitatea de produs.

În încheierea lucrării autorul formulează concluziile la care ajunge în urma analizei efectuate. După părerea sa neajunsurile actualei repartizări și specializări a producției își găsesc expresia în două aspecte negative:

● Lipsa de specializare într-un însemnat număr de gospodării în care au fost introduse prea multe ramuri sau culturi, ceea ce a dus la dezvoltarea mai multor ramuri de bază;

● Schimbarea prea deasă a specializării de bază a aceleiași gospodării de la o perioadă la alta și chiar de la un an la altul, fapt care a avut urmări asupra activității de producție și financiare a gospodăriilor ce au trecut prin asemenea schimbări.

Pe baza studierii experienței de pînă acum a gospodăriilor agricole de stat în ceea ce privește repartizarea teritorială și specializarea producției, autorul e de părere ca specializarea de bază să fie făcută cu toată atenția pe baza unor studii fundamentale. Lucrarea cuprinde în anexă o serie de hărți privind repartizarea ramurilor și culturilor în gospodăriile de stat, pe zone.

Meritul lucrării **„Repartizarea teritorială și specializarea producției agricole în gospodăriile agricole de stat"** constă în aceea că abordează și încearcă să rezolve o problemă foarte complexă, îmbrățișînd un mare număr de obiecte de cercetare.

Autorul se străduiește să facă lucrarea cît mai utilă practicii, prin soluțiile pe care le dă în urma analizei fiecărei ramuri de producții.

Rod al unei susținute munci de cercetare, lucrarea **„Repartizarea teritorială și specializarea producției agricole în gospodăriile agricole de stat"** va trezi, fără îndoială, interesul economiștilor și inginerilor care activează în sectorul gospodăriilor agricole de stat, punîndu-le la dispoziție un material teoretic și documentar de o reală valoare.

La bibliotecă

Nu numai cei tineri — dar, — așa cum se vede in fotografie, — și cei bătrîni din comuna Gilău, regiunea Cluj, s-au obișnuit să vină cu bucurie la biblioteca căminului cultural, pentru a împrumuta cărți. „O să-ți placă mult, moș Toadere", pare că-i spune celui mai vîrstnic cititor bibliotecara căminului.

Știți să răspundeți?

În dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agrozootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat *„Știți să răspundeți?"*

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.
Premiul II — un patefon.
Premiul — III o mașină de bătut porumb.

În afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a noua serie de întrebări:

● Care plantă leguminoasă crește mai bine pe solurile grele, care pe cele ușoare și care pe pămînturile mijlocii?
● Cîte kilograme de azot, fosfor, potasiu și calciu la ha consumă o cultură de grîu care dă 2500 kg. boabe și 5000 kg. paie la ha?
● Cum și cînd se seamănă plantele folosite ca îngrășămînt verde?
● De ce este mai bine să se folosească îngrășămintele minerale granulate?
● Pe ce fel de soluri este indicat să se folosească îngrășămintele verzi?
● Cîtă apă conțin semințele de cereale la treierat și cîtă trebuie să aibă ele pentru a se păstra în bune condiții?
● De ce fel de pămînturi are nevoie orzoaica?

Să recoltăm porumbul de pe loturile de producere a semințe hibride

E bine să știm

Pentru a obține o sămînță hibridă de porumb valoroasă este nevoie ca la recoltarea plantelor de pe loturile de hibridare care au fost recunoscute bune de sămînță, să ținem seama de următoarele:

Culesul propriu zis trebuie început la maturitatea deplină. Acest lucru îl putem cunoaște după următoarele semne: frunzele plantei sînt uscate, tulpina îngălbenită sau uscată, iar pănușele uscate; la unele soiuri pănușele se desprind la vîrful știuletelui, dezgolind boabele. De asemenea, la plantele ajunse la maturitate, știuleții curățați de pănuși și loviți unul de altul sună; știuleții depănușați și răsuciți în mînă fac ca boabele să dară în locul de răsucire, după care se produce un sunet caracteristic (un fel de scîrțîit). În sfîrșit, boabele au forma și culoarea tipică soiului, sînt tari și nu pot fi pătrunse cu unghia.

Recoltarea porumbului de pe loturile de hibridare se poate face fie mecanic, fie manual, numai prin culegerea știuleților fără pănuși. La strînsul recoltei mecanic pot fi folosite cu bune rezultate combinele de recoltat porumb sovietice sau cele romînești, (care lucrează pe cîte două rînduri, la 70 cm sau 90 cm distanță între ele) și cu care au fost dotate anul acesta numeroase gospodării de stat și S.M.T.-uri.

Este știut că loturile de hibridare sînt formate în general din 6 rînduri cu plante din soiul mamă și 6 rînduri din soiul tată, sau 4 rînduri soiul mamă și 2 rînduri soiul tată. Deci combina, care lucrează pe cîte două rînduri, poate executa recoltarea fără nici o piedică. Trebuie avut însă grijă să nu se amestece recolta soiului mamă cu cea a soiului tată, prin tăierea simultană a unui rînd dintr-un sol și a altui rînd din celălalt sol. De aceea, rîndurile de la marginea lanului, care de obicei sînt fără pereche, nu se vor recolta cu combina, ci manual. Știuleții din soiul mamă se depozitează separat pînă la sortarea și depozitarea definitivă. Știuleții din soiul tată se pot depozita la un loc cu orice porumb, în afară de cel destinat obținerii materialului de sămînță.

Manual recoltarea loturilor de producere a seminței hibride se face astfel: mai întîi se culeg știuleții de pe rîndurile soiului mamă (soiul castrat). Aceasta deoarece semințele de pe știuleții soiului mamă reprezintă cel mai prețios material de sămînță care se va însămînța în primăvara viitoare pe suprafețe mari, în vederea obținerii unei producții sporite.

Știuleții recoltați de pe rîndurile soiului mamă se așază în grămezi mici la marginea tarlalei și se aleg. Se pun deoparte cei buni de sămînță, iar de altă parte cei necorespunzători. Știuleții buni de sămînță trebuie să aibă următoarele însușiri: să fie caracteristici soiului din care fac parte, bine copți și sănătoși, mari și de formă regulată (la soiurile dinte de cal știuleții să fie de o formă cît mai apropiată de cea cilindrică iar la celelalte soiuri știuleții să fie cît mai puțin ascuțiți); să fie bine acoperiți de boabe atît la bază cît și la vîrf; numărul rîndurilor de boabe să fie cît mai apropiat de media numărului de rînduri la soiul respectiv; rîndurile de boabe să fie cît mai drepte și regulate; boabele să aibă forma, mărimea și culoarea caracteristice soiului cultivat: coceanul (ciocălăul) să fie tare, sănătos și de culoarea soiului respectiv (alb sau roșu).

Știuleții din soiul mamă aleși ca buni de sămînță se vor transporta și depozita separat, avîndu-se grijă să se înlăture orice amestec cu altfel de porumb.

După ce s-a făcut recoltarea, alegerea și transportul știuleților din soiul mamă, se trece la recoltarea știuleților din soiul tată (soiul necastrat și care are plantă indicatoare pe rînd). Acești știuleți nu prezintă, de regulă, nici o importanță ca material de sămînță. De aceea, se culeg și se depozitează la un loc cu porumbul destinat consumului. Se aleg separat știuleții cruzi, incomplet dezvoltați, bolnavi, care se vor da cît mai repede în hrana animalelor.

Cum să însilozăm cocenii de porumb

Fiecare crescător de vite știe că cocenii uscați de porumb au o slabă putere de hrănire și nu sînt mîncați cu poftă de animale. Știința și practica agrozootehnică a găsit însă un mijloc eficace pentru îmbunătățirea calității nutritive a cocenilor de porumb și anume *însilozarea*.

Iată cum putem face acest lucru în gospodăria noastră:

La culesul porumbului vom avea grijă să strîngem recolta de pe cîmp cu coceni cu tot. Este cunoscut însă că cocenii uscați conțin mai puțină apă (circa 25—40 la sută) fapt care ar împiedica obținerea unui furaj de calitate. Avem însă la îndemînă unele mijloace cum sînt: adăugarea de soluții (saramură, melasă), însilozarea împreună cu nutrețuri apoase (sfeclă furajeră, dovleci, pepeni furajeri, tăiețel proaspeți de sfeclă, borhoturi lichide de orz, porumb, cartofi și altele), prin care putem mări simțitor conținutul de apă al cocenilor.

După recoltarea porumbului cocenii vor fi transportați la locul însilozării, cîntăriți, apoi tocați și amestecați în proporție de o parte coceni la una, una și jumătate, pînă la două părți sfeclă furajeră tocată mărunt, după ce aceasta a fost curățată de pămînt sau chiar spălată.

Cocenii și sfecla mărunțite se amestecă bine și se însilozează chiar în cursul aceleiași zile, pentru a se înlătura pierderile de substanțe hrănitoare și ivirea fermentațiilor. Însilozarea se face prin îndesarea uniformă a furajelor în gropile de siloz. Gropile se umplu cu vîrf (1—1,5 m peste marginile lor), se acoperă și se astupă crăpăturile.

Cocenii de porumb pot fi însilozați și cu dovleci, pepeni sau tăiețel de sfeclă proaspeți, în același fel ca și cu sfecla furajeră. De asemenea, se folosește cu bune rezultate însilozarea cu saramură (soluția de sare 1 la sută) sau cu saramură 1 la sută și melasă 1 la sută. În acest caz, cocenii tocați mărunt se stropesc cu una din soluțiile mai sus arătate, fie pe măsură ce ies din mașină și cad în groapă, fie după așezarea lor în groapă într-un strat gros de 30 cm.

La fel se procedează dacă însilozarea cocenilor se face cu borhoturi lichide proaspete de orz, porumb, cartofi etc.

Concurs de burse pentru învățămîntul superior agricol

Intre 7 și 15 octombrie a.c. se va ține un nou concurs pentru obținerea burselor pentru fii de muncitori și țărani muncitori rămase disponibile de la concursul ținut la 2-12 septembrie a.c., la toate institutele de învățămînt superior agricol din țară, cu excepția Institutului Agronomic din Iași.

Condițiile de concurs sînt publicate în broșura „Admiterea în învățămîntul superior", care se găsește la secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare.

Candidații care îndeplinesc condițiile cerute se pot adresa organelor agricole regionale, unde vor primi îndrumări. Înscrierile se vor face prin unități pînă la 30 septembrie a.c.

Unitățile agricole sînt invitate să recruteze cele mai bune elemente și să le trimită la acest concurs.

CONTRACTUL

Membrii consiliului de conducere al gospodăriei se strînseseră ciorchină în jurul mesei. Toți erau nerăbdători să afle pentru ce anume au fost convocați. Știau că Ion Racu, președintele, fusese chemat aseară în oraș, la o ședință.

— Fraților, v-am chemat să ne sfătuim și să hotărîm un lucru, începu președintele. Aseară, în adunarea pe care am avut-o cu tovarășii de la raionul de partid și cu cei de la „Recolta" s-a preluerat o hotărîre, în care se arată că începînd de acum putem încheia cu statul contracte pe termen lung, adică pe mai mulți ani. Despre avantajele contractării nu e cazul să vă mai vorbesc eu. Cei peste 100.000 de lei pe care i-am primit în ăst an pentru cerealele contractate ne-au convins îndeajuns că sistemul de contractări este în folosul nostru. Știți cîte goluri am umplut cu banii aceștia: construcții, avans și altele. Condițiile de contractare pe termen lung sînt aceleași ca și cele din anul acesta. Prețurile vă sînt cunoscute: la grîu 1,24 lei, la porumb 1,04, iar la floarea-soarelui, 1,69. Peste asta, bine înțeles, se adaugă sporul de 10 la sută și transportul. În hotărîre se mai arată de asemenea că dacă în anii viitori prețul de achiziționare a acestor produse va fi mai ridicat decît prețul ferm stabilit în contract, ni se vor plăti produsele la prețul de achiziții.

— Dar dacă grîul și celelalte produse vor fi mai ieftine în anii viitori? întrebă brigadierul Vig Dezideriu.

Răspunsul îi veni scurt, clar, precis. Așa cum scrie la hotărîre:

— Atunci prețul va rămîne cel stabilit în contract.

— Fain — așa mai zic și eu, sări Dănilă Stoica, șeful echipei zootehnice, mîngîindu-și sfoiul bărbii.

— Păi să încheiem și noi contract pe durată lungă, se auziră cîteva voci.

— Bine, bine, încheiem, dar pentru ce cantități și pe ce durată? întrebă președintele.

Au început discuțiile. Părerile erau împărțite. Unii susțineau să contracteze 60 de tone de grîu, alții 80. Ba vreo cîțiva se gîndeau la 9 vagoane. Pînă la urmă a ieșit hotărîrea definitivă: „vom contracta 70 de tone de grîu și secară, 50 tone de porumb și 20 de floarea-soarelui. Termen de contractare — 3 ani: '58, '59 și '60". Hotărîrea aceasta a fost adusă la cunoștința membrilor colectiviști. Toți au fost de acord cu ea.

...Peste cîteva zile în biroul I.C.A. „Recolta" Medgidia, Nistor Alexandru scria: „Gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie" din comuna Medgidia, reprezentată de președintele Ion Racu, încheie cu I.C.A. „Recolta", reprezentată de Nistor Alexandru, contract pe termen de trei ani pentru cantitățile de...". Era primul contract de acest fel încheiat în raionul Medgidia.

Înainte de plecare, Alexandru Nistor a înștiințat pe președintele gospodăriei că în termen de 2—3 zile „Recolta" va depune în contul colectivei, la bancă, suma de 75.000 lei drept arvună pentru produsele ce le va preda în anul viitor.

Ion Racu a pornit mulțumit și mîndru către sediul gospodăriei. Era doar primul președinte de colectivă din raion care semnase un contract pe durată lungă.

Lipsuri care pot fi înlăturate

Cîteva observații cu privire la livrările de legume și zarzavaturi de către gospodăriile de stat din jurul Capitalei

Una din sarcinile principale ale gospodăriilor de stat din jurul Capitalei este aprovizionarea populației cu legume și zarzavaturi proaspete și la un preț de cost redus. În acest scop, unitățile din cadrul Trustului Gostat pentru aprovizionarea Capitalei dispun de utilaj modern și cadre calificate și au amenajat și reamenajat noi terenuri în vederea creșterii continue a producției legumicole. Datorita acestor măsuri, unitățile respective au reușit să producă și să livreze statului, în acest an, mari cantități de legume și zarzavaturi. Astfel, pînă la data de 1 septembrie a.c. ele au livrat aproape 30.000 de tone, printre fruntașe situîndu-se gospodăriile Popești-Leordeni, Roșia, Afumați și altele. Demn de relevat este că numai aceste trei gospodării au predat peste plan, pînă la 1 septembrie a.c., 441 tone de legume și zarzavaturi de bună calitate.

Cu toate acestea, în problema livrărilor de legume și zarzavaturi au existat și mai există multe lipsuri care influențează negativ aprovizionarea oamenilor muncii cu produse legumicole. Cărui fapt se datorește această situație? Din analiza făcută de organele Comisiei controlului de stat la mai multe gospodării de stat a reieșit că între gospodăriile agricole de stat și filialele O.C.L. Aprozar-București au existat unele divergențe care au frînat buna desfășurare a preluării și desfacerii produselor legumicole. De exemplu, la majoritatea gospodăriilor din Trustul Gostat al Capitalei nu se face sortarea legumelor pe calități, delegații Aprozarului fiind nevoiți să aștepte mult timp pentru terminarea acestei operații (gospodăriile Băltenl, Costești-Vale etc.). Pe de altă parte unele gospodării de stat livrează produsele unor unități situate în alte regiuni, deși au contracte cu O.C.L. Aprozar-București. Așa este cazul gospodăriilor Periș, Mogoșoaia, Costești-Vale.

Vinovate de lipsurile existente în domeniul aprovizionării Capitalei cu legume și zarzavaturi sînt și conducerile O.C.L. Aprozar-București și filialele respective care nu au luat întotdeauna măsurile necesare pentru a putea face față preluării și desfacerii produselor legumicole contractate, în special în acest an cînd producția este abundentă. Din pricină că unitățile Aprozar n-au asigurat mijloacele de transport ridicării la timp a produselor recoltate, s-au produs pagube însemnate. Asemenea nereguli au avut loc la gospodăriile Dudu, Periș, Pantelimon, Măineasca.

În majoritatea cazurilor gospodăriile de stat nu au fost aprovizionate cu numărul necesar de lăzi, nerespectîndu-se clauzele contractuale. Consecința este că produsele se depozitează în grămezi necesitînd multe manipulări pînă la încărcarea mașinilor (cazul gospodăriilor Măineasca, Ciorogîrla, Costești-Vale, Bragadiru, Popești-Leordeni, Mogoșoaia și Pantelimon). Trebuie menționat însă că lipsa de lăzi se datorește și gospodăriilor de stat, care au livrat altor unități, din afara regiunii, mărfuri în ambalajele O.C.L. Aprozar-București (gospodăriile Periș, Costești-Vale și Bălteni).

Se mai constată de asemenea că delegații Aprozar nu respectă totdeauna STAS-urile în ceea ce privește calitatea produselor. Au fost cazuri cînd filialele O.C.L.-Aprozar au refuzat preluarea de la gospodăriile de stat a unor cantități mari de marfă, motivînd supraaprovizionarea pieții cu produse legumicole. În același timp s-au primit importante cantități de legume, de o calitate inferioară, de la diverși contractanți din sectorul particular. Așa a procedat filiala Aprozar Grivița Roșie, care în luna iulie a.c. a refuzat să primească 1.500 kg de vinete de la G.A.S. Mogoșoaia, în vreme ce de la contractanții particulari s-au ridicat două mașini încărcate cu vinete.

Sîntem în perioada cînd oamenii muncii trebuie să fie aprovizionați pentru iarnă. De aceea se cere din partea conducerilor gospodăriilor de stat și O.C.L. Aprozar să ia cele mai potrivite măsuri în vederea lichidării deficiențelor semnalate. E nevoie să fie acordată mai multă atenție organizării muncii și să se lucreze mai operativ pentru ca legumele să fie recoltate și livrate la timp și fără pierderi.

ION PETRESCU
și DUMITRU NEACȘU

Treierișul și decuscutarea semințelor de trifoliene

Asigurarea semințelor de lucernă și trifoi necesare însămînțărilor din primăvara lui 1958 este strîns legată de treierișul la timp al suprafețelor rezervate pentru sămînță.

Anul acesta producția de semințe de lucernă și trifoi este bună. De aceea organele agricole trebuie să ia toate măsurile pentru terminarea treierișului trifolienelor pînă la 30 octombrie, folosindu-se în acest scop cu randament sporit batozele și dispozitivele existente în S.M.T., G.A.S. și în sectorul individual. Este necesar ca dirijarea batozelor și a dispozitivelor speciale să se facă ținîndu-se seama de suprafețele recoltate pentru sămînță astfel încît treierișul să fie început întîi în comunele și gospodăriile mari producătoare de semințe. Se vor treiera cu precădere suprafețele de lucernă și trifoi contractate cu întreprinderea de semințe Agrosem (fosta I.S.A.P.V.S.) și cu întreprinderea de contractări și achiziții Recolta.

Cu toate că în prezent timpul este favorabil treierișului trifolienelor, în majoritatea regiunilor acțiunea nici măcar nu a început; pe de altă parte acolo unde se lucrează ritmul este cu totul nesatisfăcător. În asemenea situație se găsesc regiunile: București, Craiova, Galați și Iași unde se cer luate măsuri pentru grăbirea treierișului lucernei.

O altă acțiune importantă legată de asigurarea unor semințe de trifoliene de calitate este organizarea decuscutării lor.

Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, pe măsură ce termină treierișul lucernei și trifoiului, vor trebui să curețe bine semințele și să le trimită la stațiunile de decuscutare. Mare atenție se cere a fi dată anul acesta îndeosebi decuscutării întregii cantități de semințe obținute de cultivatorii individuali. Țăranii muncitori individuali sînt sfătuiți ca înainte de trimiterea semințelor la stațiunile de decuscutare să facă vînturarea lor. Cu cît semințele vor fi mai curate cu atît mai mare va fi cantitatea de sămînță decuscutată pe care o vor primi.

Întrucît expedierea semințelor la stațiuni trebuie să se facă pe loturi, este necesar ca inginerii și tehnicienii de la comune să organizeze formarea loturilor de calități apropiate, astfel încît să se poată stabili cu ușurință cantitățile de semințe decuscutate ce revin fiecărui cultivator în parte. Pentru aceasta este bine să se facă, în funcție de calitatea trifolienelor, cîte 2—3 loturi de semințe separat pentru lucernă și trifoi.

Trebuie subliniat că întrucît volumul de semințe de lucernă și trifoi ce se va decuscuta în acest an este mare, G.A.S., G.A.C. și cultivatorii individuali trebuie să trimită din vreme semințele spre decuscutare imediat după treieriș.

DOUĂ CONVORBIRI

Ar fi fost greu ca tovarășul director al Întreprinderii regionale cinematografice Cluj — pe care mi-l închipui amabil și binevoitor — să mă poftească să iau loc într-unul din fotoliile pe care bănuiesc că le are în biroul său. Și aceasta deoarece n-am intrat în biroul lui niciodată. Vă jur. Discuția noastră s-a purtat fără asemenea formalități, fără să ne cunoaștem și chiar fără să ne vorbim. Ne-am închipuit-o numai mulțumită unor tovarăși plini de bunăvoință, corespondenții noștri.

Iată cum ne-am imaginat această convorbire:

— Cum merg, în general, caravanele dvs. cinematografice, tovarășe director?

— De azi pe mîine. Mai bine zis — ca să fiu sincer, din an în an.

— Uneori și din doi în doi ani?

— De unde știți?

— Se află, tovarășe director.

— Și noi care credeam că se uită!

— Uneori se mai și uită. Să vă dau cîteva exemple din regiunea dvs.

— Nu, lăsați. De ce să vă mai obosiți.

— Mai bine v-ați obosi dvs. să ascultați și părerea țăranilor muncitori din regiune care se întreabă dacă mai existați.

— Au oamenii asemenea îndoieli?

— În multe sate, tovarășe director!

— Și spuneți că sătenii au uitat de caravanele noastre?

— Da, tovarășe director.

— Sînteți bun atunci să-mi dați un exemplu?

— Chiar mai multe tovarășe director.

— Nu, vă rog. E de-ajuns un singur exemplu. De celelalte poate ne vom aminti și noi.

— În comuna Ponor din raionul Aiud sătenii n-au mai văzut caravană cinematografică de doi ani de zile. Ce ziceți?

— Doi ani de zile? Extraordinar. Ce repede trece timpul.

— Să vă mai dau cîteva exemple?

— Nu e cazul. Lăsați. De celelalte poate ne vom aminti și noi.

La directorul Întreprinderii regionale cinematografice Iași am intrat cu un buchet mare de flori. I-am urat încă din ușă pe patru voci: La mulți ani, tovarășe director! Directorul s-a ridicat emoționat și ne-a întrebat:

— E cumva ziua mea azi, tovarăși?

— Nu! l-am dezamăgit noi.

— Am fost cumva avansat?

— Nu, i-am răspuns noi cu regret în glas.

— A depășit întreprinderea noastră planul?

— S-ar putea. Nu știm precis. Noi putem să vă anunțăm doar că ați stabilit un răsunător record.

— Record? Vocea directorului e mai calmă. Și la ce anume fraților? La public? La încasări?

— Nu, la neprezentări.

— Vreți să-mi explicați mai lămurit?

Am consimțit. I-am arătat astfel că prin satul Cursești-Deal din raionul Vaslui n-a mai trecut de doi ani nici o caravană cinematografică.

— Eh, dacă-i vorba despre așa ceva... a început să ne explice directorul. E o comună de deal, e mai greu pentru mașinile noastre. În comunele de vale...

— Știm, l-am întrerupt, pe acolo n-ați mai fost de trei ani.

— De trei ani? Nu se poate. Exagerați.

— Nicidecum. Corespondentul nostru din Cursești-Vale ne spune că sătenii de acolo n-au mai văzut caravanele dvs. de trei ani de zile. Putem să nu-i credem? Sătenii din Opărăși vor comemora în curînd patru ani de la dispariția ultimei caravane cinematografice. E trist, tovarășe director, dacă am ajuns să comemorăm dispariția dvs. parțială de pe frontul culturalizării. Dvs. ce ziceți?

Aici discuția noastră imaginară s-a întrerupt, pentru ca tovarășii respectivi să pregătească răspunsurile.

LUCIAN CURSARU
după corespondențe primite de la I. BARBU și LAURENȚIU DIACONESCU

Satiră Umor

GHICITORI

Șapte fete de le știți
Eu vă rog să le ghiciți
De mînă mereu se țin,
Dar nu dorm într-un cămin.
(Zilele săptămînii)

Lelea Floarea în ogradă
Trage un motan de coadă
Mai vîrtos, mai ușurel,
Pînă dă untul din el
(Putineiul de bătut unt)

REPARAȚIE...

Podul de peste Trotuș de la Onești, regiunea Bacău, e aproape impracticabil.

— Văd că sfatul popular n-a luat încă nici o măsură de reparație...
— Te înșeli. Chiar azi aduce un dulgher ca să repare... înștiințarea...

Desen de AL. CLENCIU

Mai mulți membri noi — venituri mai mari

Printre raioanele care pot termina cooperativizarea pînă la sfîrșitul anului este și raionul Carei. Numărul țăranilor din raion care doresc să intre în gospodării colective este foarte mare și crește într-una. Din păcate sînt colectiviști care nu se prea bucură dacă mai vin și alții alături de ei. Se tem să nu le scadă lor numărul zilelor-muncă. Așa-s colectiviștii din Petrești, care, după ce au primit în 1954 mai mulți membri noi decît avea atunci gospodăria, au ferecat porțile colectivei. „Ca să poți intra în gospodăria colectivă — spun țăranii din Petrești — trebuie să ai pămînt mult și brațe de muncă puține.

Atitudinea colectiviștilor din Petrești este dăunătoare nu numai cooperativizării, ci și intereselor lor. Chiar dacă suprafața de teren nu se mărește corespunzător cu numărul noilor înscriși, gospodăria tot are de cîștigat, putînd să-și dezvolte acele ramuri de producție care cer un mai mare volum de muncă și aduc în același timp venituri bune.

Numai din resurse locale...

Raionul Măcin poate fi numit, fără exagerare, ținut de piatră. Un strat subțire de pămînt — pe alocuri atît de subțire încît nici fierul plugului nu-l poți înfige mai adînc — acoperă o masă imensă de piatră. Locuitorii Măcinului nu au dus niciodată lipsă de piatră. Dar ce poți face cu ea? Pînă de curînd era spartă și trimisă la orașe pentru pavarea străzilor. Altă întrebuințare nu mai avea. Aceasta nu înseamnă însă că nu i se putea găsi și alte întrebuințări, că nu putea fi folosită acolo, pe loc, de locuitorii raionului.

PIATRĂ AVEM, DIN PIATRĂ CONSTRUIM

Gospodăriile colective înființate în raion aveau nevoie de construcții pentru adăpostirea animalelor și a uneltelor, pentru depozitarea produselor agricole. Fără construcții, dezvoltarea gospodăriilor colective era de neînchipuit. În alte raioane, lemnul este principalul material de construcții. Măcinul nu are lemn. Cît cuprinzi cu privirile nu vezi nici măcar un copac. În toiul verii oamenii se adăpostesc de arșită la umbra căruțelor. Gospodăriile colective din raion trebuiau să construiască fără lemn sau cu lemn cît mai puțin. Aceasta i-a făcut să se gîndească la folosirea pietrei ca principal material de construcție. „Piatră avem, din piatră construim" și-au spus colectiviștii din Jijila. Ei au ridicat primii în raion o magazie construită din piatră. În această magazie care are numai ușile confecționate din lemn, se pot depozita 30 de vagoane de cereale. Am văzut magazia. Este o construcție frumoasă, mare, solidă. Tehnicienii constructori afirmă că magazia va dura sute de ani. Cerealele se pot păstra în această magazie la fel de bine ca într-o magazie construită din cărămidă. În afară de cele spuse, nu-i de prisos să arăt că dacă gospodăria ar fi construit magazia din cărămidă ar fi fost mai puțin durabilă și ar fi costat cu 50.000 de lei mai mult.

În raionul Măcin există și piatră bună pentru fabricarea varului. Gospodăria colectivă din Cîrjelari a construit vărării, care dau o producție ce întrece nevoile proprii. Valorificarea prisosului de var aduce gospodăriei însemnate venituri bănești. Numai cele 4 vagoane de var vîndute recent grupului de șantiere de construcții din Cerna-Vodă i-au adus gospodăriei un venit de 24.000 lei.

DIN „CIAMUR" SE POT RIDICA CONSTRUCȚII SOLIDE

Este larg folosită metoda construirii clădirilor din pămînt argilos amestecat cu paie și pleavă. Această metodă se folosește și-n raionul Măcin. Amestecul de pămînt cu paie și pleavă se numește „ciamur". Am văzut multe construcții făcute din ciamur și m-au impresionat neplăcut. Erau construcții șubrede cu pereții strîmbi, de o grosime neuniformă. Clădirile făcute din ciamur de gospodăria colectivă din comuna Cerna nu se deosebesc însă de cele de cărămidă. Sînt foarte mari și la fel de solide. Colectiviștii din Cerna au ridicat din ciamur un întreg complex de construcții, 4 grajduri pentru animale mari, un saivan pentru o mie de oi etc.

În afară că sînt solide și mari, toate aceste construcții sînt luminoase, foarte călduroase și ieftine. Economiile realizate la ridicarea lor sînt de ordinul sutelor de mii.

Iată acum și felul cum folosesc colectiviștii ciamurul pentru a ridica construcții trainice: Pereții construiți din ciamur sînt foarte groși. Ciamurul este presat bine. Peretele nu se înalță dintr-o dată. După ce peretele este construit pînă la înălțimea de o jumătate de metru este lăsat să se usuce. După aceea se mai construiește o jumătate de metru și iar este lăsat pentru a se usca timp de cîteva zile. Deci din jumătate în jumătate de metru lucrul este oprit pentru a lăsa peretele să se usuce. Dacă ciamurul n-ar fi presat bine, iar zidurile ar fi subțiri și ridicate dintr-o dată, ele s-ar curba, construcțiile n-ar fi trainice.

Ridicarea clădirilor din ciamur pune și unele probleme organizatorice deosebite. Pentru a nu pierde zilele în care pereții sînt lăsați să se usuce echipele de constructori trebuie să lucreze simultan la 2 sau 3 clădiri. Șantierele trebuie organizate în lunile de vară mai puțin ploioase și cu căldură multă fapt ce creează unele greutăți acelor gospodării care n-au suficiente brațe de muncă pentru recoltat.

ACOPERIȘUL NU MAI ESTE O PROBLEMĂ

După cum se vede din cele scrise pînă aici, gospodăriile colective din raionul Măcin au reușit, folosind piatra și ciamurul, să rezolve problema materialelor de construcții numai prin posibilități locale. Mai precis spus ele reușiseră să asigure materialul necesar ridicării construcțiilor pînă la acoperiș. Colectiviștii din Cerna au înființat o întreprindere pentru producerea țiglelor și olanelor. Toate clădirile construite cu „ciamur", clădiri pe care le-am enumerat mai înainte, sînt acoperite astăzi cu țiglă fabricată în gospodărie. Acoperișul a încetat deci să mai fie o problemă.

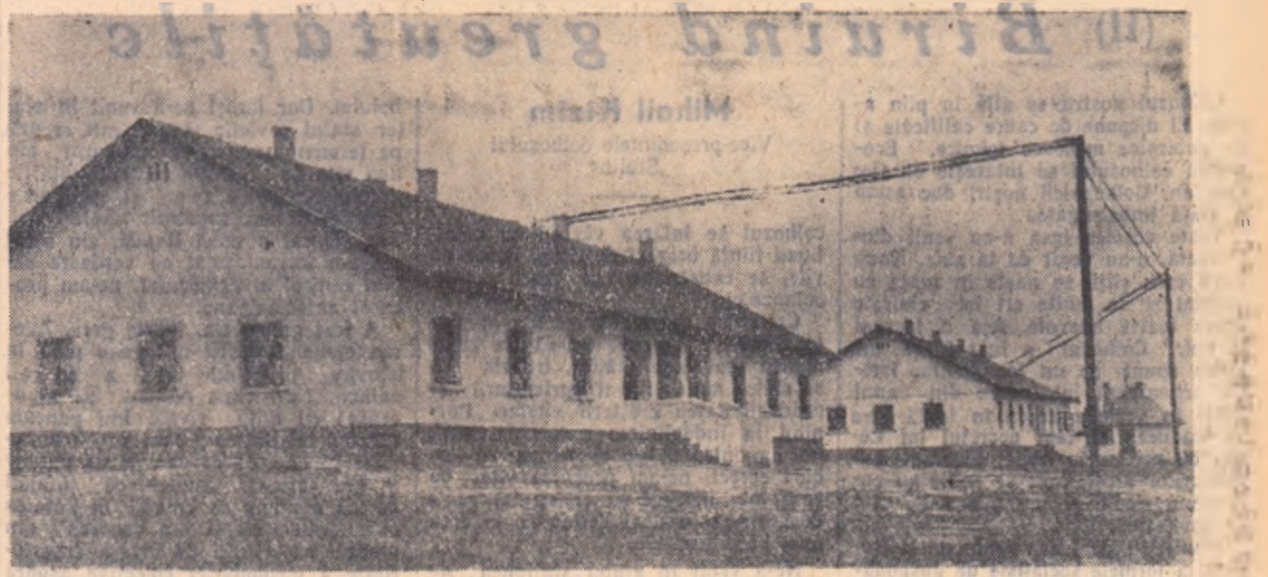
*

În satele raionului Măcin se construiesc astăzi sute de case noi. De cînd gospodăriile colective produc var, țiglă, olane etc, procurarea materialului de construcție nu mai constituie o greutate.

După cum se vede inițiativa multor gospodării colective de a produce materiale de construcție este folositoare tuturor. Fabricarea materialului de construcție în gospodăriile colective din raionul Măcin trebuie încurajată și extinsă dacă nu stingherește producția vegetală și animală.

Ing. PETRA DACU

Noi locuințe pentru mecanizatori

Și la S.M.T. Horia — raionul Hîrșova, mecanizatorilor le-au fost create condiții din cele mai bune de muncă și de trai. În ultimul an, aci au fost construite numeroase locuințe, prevăzute cu instalațiile necesare.

În fotografie: un nou grup de apartamente pentru familiști care au fost în ultima săptămînă electrificate.

În raionul Găești

Semănatul grîului de toamnă în benzi asigură sporuri mari de recoltă

În raionul Găești cerealele ocupă un loc însemnat. Dacă analizăm însă producția medie pe raion obținută în ultimii 5 ani la grîu bunăoară, constatăm că ea nu a trecut de 950 kg la ha. Țăranii muncitori din comunele Ciupa, Răscăeți, Vișina, Fierbinți, Șelaru, Ștefan cel Mare și Slobozia, și o parte din tehnicienii agronomi din raion sînt de părere că recoltele mici obținute aici în mod obișnuit, se datorează numai solului podzolic, sărac.

S-a constatat însă mai mulți ani de-a rîndul că pe același tip de sol gospodăriile agricole cooperatiste din raion, care au aplicat în mai mare măsură regulile agrotehnice cerute de cultura grîului, au obținut recolte cu mult mai mari decît țăranii individuali. Anul acesta, de exemplu, colectiviștii din comuna Vișina au realizat la grîul de toamnă, de pe 45 de ha, în medie 1.250 kg la ha în timp ce în sectorul individual media a fost de numai 500 kg la ha.

Ce dovedește acest fapt? Că producția este influențată nu numai de condițiile de sol și climă ci, mai ales, de modul cum se lucrează pămîntul. În această privință trebuie arătat că în raionul nostru unii țărani muncitori, și mai ales cei individuali, folosesc încă la cultura cerealelor anumite practici învechite foarte păgubitoare producției. Printre ele se numără semănatul cu mîna și semănatul „pe piele" care se face cu ajutorul rîmocului, rariței sau prășitorii.

Pentru a demonstra cultivatorilor cît de dăunătoare sînt aceste practici și a-i convinge că numai prin aplicarea în chip diferențiat a metodelor agrotehnice se obțin recolte sporite comitetul executiv al sfatului popular raional a înființat în toamna anului 1955, cu ajutorul tehnicienilor, un lot demonstrativ pe izlazul comunal din Găești. Aici a fost însămînțată cu grîu suprafața de 1,50 ha din care 0,50 ha „pe piele" (aceasta servind ca martor), 0,50 ha cu mașina în rînduri obișnuite și 0,50 ha cu semănătoarea în benzi. În primăvară au fost date îngrășăminte chimice (azotat de amoniu) la toate variantele. De asemenea, au fost plivite toate parcelele, cea semănată în benzi fiind și prășită. Cu toată seceta din anul trecut, la parcela semănată în rînduri obișnuite s-a obținut o producție de 1.400 kg la ha, la cea în benzi de 1.900 kg la ha pe cînd martorul deși a primit îngrășăminte chimice a dat numai 700 kg la ha.

Nu ne-am oprit însă aici. Am căutat printr-o susținută muncă de propagandă și agitație să răspîndim această metodă în rîndul țăranilor muncitori din celelalte comune ale raionului. În felul acesta am izbutit să convingem în toamna anului trecut peste 100 de țărani muncitori din comunele Fierbinți, Șelaru și Ștefan cel Mare să folosească semănatul grîului în benzi pe ogoarele lor a căror suprafață îngloba 65 de ha. Pentru ca cultivatorii să-și dea și mai bine seama de deosebirile între practicile învechite de lucrarea pămîntului și metodele agrotehnice avansate, s-a căutat să se semene în benzi pe tarlale de 0,50—3 ha, așezate între locurile cu grîu care fuseseră însămînțate cu mîna, rîmocul, rarița sau prășitoarea. Semănatul s-a făcut cu semănătorile obișnuite care au fost astfel reglate încît să semene benzi formate din cîte 6 rînduri, la distanță de 6—7,5 cm unul de celălalt; între benzi a fost lăsată o distanță de 40 cm. În primăvară la începutul lunii martie s-a aplicat prima doză de îngrășăminte chimice, dîndu-se 40 de kg de azotat de amoniu și 50 de kg de superfosfat la hectar. Apoi s-au executat grăpatul, plivitul și prașila I iar după două săptămîni alt plivit și prașila II-a; odată cu prașila II-a s-a dat a doua doză de îngrășăminte chimice în aceeași cantități.

Pe măsură ce timpul trecea, se observa tot mai mult că grîul semănat în benzi se dezvoltă mult mai bine decît cel semănat cu rîmocul, rarița sau prășitoarea. Astfel, la grîul semănat în benzi, producția medie a trecut de 2.000 kg la ha, pe cînd cea realizată de cei mai buni cultivatori individuali nu a atins cifra de 1.200 kg la ha.

Pentru a vedea și mai bine ce avantaje însemnate aduce aplicarea acestei metode, să facem următoarea socoteală:

La un hectar de grîu semănat în benzi se fac în plus următoarele lucrări:

Semănatul cu mașina costă	20 de lei
Prășitul manual de 2 ori	160 de lei
Plivitul buruienilor de 2 ori	80 de lei
Aplicarea îngrășămintelor chimice	16 lei
Costul îngrășămintelor	90 de lei
Totalul cheltuielilor pentru lucrările în plus	366 de lei

Socotind sporul de producție la ha, bunăoară, de 1.000 kg evaluat la prețul de contractare de 1,40 lei/kg, rezultă că valoarea lui este de 1.400 lei din care scăzînd cheltuielile efectuate pentru lucrările făcute în plus rămîne un cîștig de 1.034 lei la ha. În afară de aceasta trebuie să mai arătăm că la sporul de producție se adună și cele 40 kg de grîu ce se economisesc la însămînțatul unui hectar, deoarece în cazul semănatului în benzi norma este de numai 140 kg la ha.

Avînd în vedere cele arătate mai sus sfătuim pe cît mai mulți țărani muncitori din raionul Găești să aplice în această toamnă metoda semănatului în benzi pe scară cît mai largă. Pentru obținerea unor producții cît mai sporite în anul viitor este necesar să se execute încă de pe acum arături de însămînțare la 15—17 cm, aplicîndu-se totodată și îngrășăminte de bază (gunoi de grajd cîte 20 tone la ha și superfosfat cîte 150 kg la ha). De asemenea, nu trebuie să se mai semene grîu după grîu mai mulți ani de-a rîndul, iar acolo unde el se va cultiva după porumb, recolta trebuie strînsă cît mai repede pentru a nu se întîrzia pregătirea terenului și însămînțatul grîului.

Ing. EMIL FLORESCU
vicepreședintele sfatului popular raional Găești, regiunea Pitești

CINE ÎI IMPIEDICĂ

De fapt, în acest articol intenționam să împărtășesc cititorilor cum a reușit o gospodărie colectivă să reducă numărul animalelor de muncă, datorită mecanizării lucrărilor agricole, fapt ce ar înlesni dezvoltarea și creșterea animalelor de producție.

Am ales ca model gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din satul Agriș, regiunea Baia Mare. Este una dintre gospodăriile cu sector zootehnic puternic dezvoltat, care răsplătește cu prisosință eforturile depuse de colectiviști în direcția creșterii animalelor.

Dar colectiviștii mai mențin și un mare număr de animale de muncă — 54 de boi și 32 de cai, fapt care mă împiedică să tratez tema de care aminteam la început.

Căror cauze se datorește această situație? Vor cu tot dinadinsul colectiviștii să întrețină atîtea animale de muncă?

Urmărind cum stau lucrurile la fața locului m-am convins că nu este așa. Membrii gospodăriei își dau seama cît ar fi de folositor ca miile de kilograme de concentrate, zecile de mii de kilograme de fîn, lucernă, borceag și alte furaje consumate anual de către animalele de muncă să fie folosite pentru dezvoltarea creșterii animalelor de producție. Dar acest lucru nu este cu putință.

Și nu este cu putință datorită slăbiciunilor stațiunii de mașini și tractoare Mărtinești, care și-a făcut un obicei din a nu respecta contractele de lucrări încheiate cu gospodăria „7 Noiembrie" — și nu numai cu ea. **Aceasta este principala cauză că gospodăria menține un număr mare de animale de muncă.**

Din cele peste 800 de ha teren arabil cîte are această gospodărie, S.M.T.-ul a executat în medie în ultimii trei ani 350 de ha anual arături adînci, ceea ce înseamnă foarte puțin față de nevoile gospodăriei. În relațiile dintre S.M.T. și gospodărie se petrec și unele lucruri cel puțin curioase. Iată un caz: în primăvara acestui an, colectiviștii s-au pomenit că două tractoare ale stațiunii ară pe un teren pe care ei îl araseră deja în, toamna trecută, așa cum reiese din actul de recepționare a lucrării. Colectiviștii au refuzat să se are a doua oară. Terenul era curat și nu avea nevoie decît de o cultivație în vederea însămînțării. Ce se întîmplase? Întrucît în iarnă conducerea stațiunii nu s-a preocupat să încheie contracte de lucrări pentru primăvară, s-a trezit că, din lipsă de teren nu-și poate realiza planul. Și atunci, conform dispoziției tovarășului Maximilian Climas, directorul stațiunii, s-a recurs la metoda ca... cea de mai sus.

Lipsa de preocupare pe care o dovedește conducerea acestei stațiuni față de realizarea sarcinilor ce-i revin reiese și dintr-un alt exemplu: trei ani la rînd, S.M.T.-ul a încheiat cu gospodăria colectivă „7 Noiembrie" contract pentru seceratul grîului, orzului și secarei, — în medie cîte 200 de ha. Cu toate acestea, secerătorile stațiunii nu au secerat nici măcar un hectar. La începutul campaniei de recoltare a grîului din acest an, la gospodărie a apărut însă o secerătoare. Încercînd să o regleze, mecanicul însoțitor a lovit cu ciocanul o dată, de două ori și două cuțite ale secerătorii au și căzut. N-am putut afla numele acestui mecanic. Colectiviștii mi-au redat cele spuse de el după ce săvîrșise isprava: „Nu se mai poate folosi. O s-o luăm de aci după treierat. La stațiune n-o putem duce că dă peste ea vreun organ de control".

Nu trebuie trecut cu vederea peste faptul că, dacă multe lucruri merg prost la S.M.T.-ul din Mărtinești aceasta se datorește într-o măsură însemnată lipsei de grijă pe care conducerea stațiunii o manifestă față de condițiile de trai ale mecanizatorilor. „Nici dacă aș avea 10 copii nu i-aș lăsa să se facă tractoriști la Mărtinești" — spunea tov. Francisc Berki, vicepreședintele gospodăriei colective „7 Noiembrie".

Situația proastă de la S.M.T. Mărtinești, nu trebuie să mai dăinuie. Comitetul Executiv al Sfatului Popular regional, secția agricolă regională, sînt datoare să analizeze grabnic activitatea acestei stațiuni și să o ajute pentru a deveni într-adevăr ceea ce trebuie să fie — organizator al producției agricole în unitățile agricole socialiste deservite.

T. OPREA

Colectiviștii din Răcăciuni, reg. Bacău, muncesc liniștiți pe ogoare. Copiii lor primesc o îngrijire aleasă la grădinița sezonieră a gospodăriei lor colective.

In regiunea Pitești asigurarea materialului săditor pomicol este obiectivul nr. 1

- Pe 350 de hectare vor fi plantați în toamna aceasta și primăvara anului viitor 8.570.000 de port-altoi.
- În toamna anului 1960 regiunea Pitești va da aproape de 5 ori mai mulți pomi altoiți decît produc în prezent toate celelalte regiuni.

Prin așezarea sa geografică regiunea Pitești oferă condiții foarte bune pentru cultura pomilor roditori. Începînd de la lanțul subcarpatic, relieful prezintă un aspect variat, iar colinele cu platouri și pante dulci se prelungesc treptat pînă în regiunea de șes unde livezile alternează cu cultura plantelor agricole.

Din păcate, aproape jumătate din livezile existente în regiune sînt bătrîne și au intrat în perioada de declin în ceea ce privește producția, an de an ele dau fructe din ce în ce mai puține și de calitate slabă. De asemenea, cea mai mare parte din suprafața livezilor (81 la sută) o ocupă prunii din soiurile locale nealtoite, puțin valoroase ca: Goldanul, Roșior văratic, Ciorăsc și altele, bune mai mult pentru țuică. Pe de altă parte plantațiile noi de pomi fructiferi făcute în ultimii 10 ani nu sînt suficient de mari nici pentru a produce o mărire simțitoare a producției de fructe și nici pentru înlocuirea pierderilor care intervin în mod obișnuit în fiecare an datorită gerului și altor calamități. Cu alte cuvinte, în regiunea Pitești se simte cu tărie necesitatea refacerii și dezvoltării sectorului pomicol.

În acest scop organele agricole și de stat de la regiune au întocmit, pe baza unei analize temeinice a situației de pe teren, un plan amănunțit de perspectivă. Ca obiective principale au fost stabilite: înlocuirea pomilor îmbătrîniți, slab productivi și a acelora care pier din cauza calamităților; înlocuirea sortimentelor vechi, nevaloroase, cu altele formate din soiuri noi de pomi altoiți și înființarea de noi plantații în masiv, prin constituirea de asociații pomicole.

Pentru ca aceste măsuri să poată fi traduse în viață cît mai repede este nevoie însă înainte de toate de asigurarea materialului săditor necesar prin lărgirea rețelei pepinierelor pomicole raionale existente. De aceea, începînd din anul 1956 au fost organizate în regiune centre de colectare a fructelor de la pomii sălbatici din care s-au extras cca 35.000 kg de sîmburi și semințe; acestea au fost însămînțate în toamna anului 1956 și primăvara lui 1957 pe suprafața de 105 hectare. Apreciind că anul acesta se va putea obține un număr de cca 12—14.000.000 de puieți port-altoi, organele agricole de la regiune și raioane au luat de pe acum măsuri pentru desfundarea a 350 hectare unde în toamna lui 1957 și primăvara lui 1958 vor fi plantați 8.750.000 de puieți port-altoi.

Realizarea unui cîmp de formare (școală de altoit) de 350 de hectare va face posibilă producerea în toamna anului 1960 a 3,5—4.000.000 de pomi buni de plantat la locul definitiv. Înseamnă deci că regiunea Pitești va produce material săditor pomicol de aproape 5 ori mai mult decît produc acum anual toate celelalte regiuni.

Ing. T. DRAGOMIR

Forme de exploatare a bunurilor piscicole cu ajutorul unităților agricole cooperatiste

După cum se știe exploatarea multora din bunurile piscicole a trecut în seama gospodăriilor colective și a cooperativelor agricole de producție, sau se face cu ajutorul lor. Măsura a fost luată atît în interesul întăririi economice a unităților cooperatiste, cît și în scopul unei mai bune exploatări a fondului piscicol.

Iată care sînt principalele forme de exploatare a bunurilor piscicole:

a). atribuirea de bunuri piscicole unităților agricole cooperatiste;

b). crearea de brigăzi care să pescuiască pe bază de contract încheiat între gospodării și cooperative pe de o parte și întreprinderile piscicole pe de altă parte;

c). înființarea de gospodării colective pescărești;

În acest articol ne vom ocupa de primele două forme de exploatare a bunurilor piscicole, urmînd ca într-unul din numerele următoare ale ziarului să scriem despre gospodăria colectivă pescărească.

*

Numeroase gospodării colective și cooperative agricole de producție au primit deja în exploatare, pe bază de contract, bunuri piscicole — bălți, iazuri, eleștee, șenal de Dunăre, rîuri și litoral marin — ce aparțin fie Ministerului Industriei Bunuri de Consum, fie sfaturilor populare regionale. Gospodăriile și cooperativele vor beneficia de bunurile piscicole pe timp nelimitat.

Pentru a arăta cum se face exploatarea bunurilor piscicole predate unităților cooperatiste pe bază de contract, vom înfățișa activitatea pescarilor din gospodăria colectivă din comuna Rast, raionul Băilești. Această gospodărie a primit o baltă în suprafață de 800 ha — în care 300 de hectare luciu de apă — și nouă kilometri șenal de Dunăre. Gospodăria a organizat pescuitul cu un număr de 18 pescari conduși de un brigadier nescos din producție. Brigada astfel constituită a fost dotată cu ambarcațiuni și unelte de pescuit mari și mici. Utilajul pescăresc (bărci, vintire ave, setci, năvoade etc) a fost procurat prin grija Inspectoratului piscicol regional Craiova, cît și prin mijloacele proprii ale gospodăriei. Pescuitul cu unelte mici a fost organizat pe echipe de 2—3 oameni la o barcă. Cît timp se pescuiește și cu năvodul care este minimum de 10 oameni, ceilalți membrii ai brigăzii continuă să prindă pește cu uneltele mici.

Vînarea peștelui nu este însă singura sarcină a brigăzii pescărești. Pentru a putea realiza planul, colectiviștii pescari trebuie să îngrijească bunurile piscicole. În afară de pescuit, de pildă, brigada pescărească din comuna Rast a executat la timpul optim diferitele lucrări de întreținere ca: defrișarea vegetației nefolositoare, curățirea și despotmolirea gîrlelor și canalelor de alimentare — evacuare etc. Aceste lucrări au contribuit la mărirea suprafeței de pescuit și la alimentarea cu apă proaspătă și pește a bălților. Lucrările de mai sus menite să îmbunătățească condițiile de viață a efectivului piscicol, au făcut ca balta dată în exploatarea gospodăriei, să fie bogată în pește. Iar brigada de pescari să prindă anul trecut 92.960 kg de pește în loc de 50.000 de kg cît era planul. Cca 80 la sută din peștele prins a fost valorificat prin unitățile comerciale socialiste, iar restul a rămas gospodăriei care l-a împărțit colectiviștilor la zile-muncă sau l-a vîndut direct consumatorilor. Cu banii scoși din vînzarea peștelui gospodăria a acoperit cheltuielile de producție, a construit o ghețărie de mare capacitate; peste 200.000 lei i-au rămas venit net.

Este bine de arătat că brigada de pescari a consumat într-un an 5.563 de zile-muncă. Dintre acestea, 4.951 de zile-muncă au fost cheltuite pentru pescuit. Anual, un pescar efectuează în medie 325 de zile muncă față de cele 190 de zile muncă cît are în medie un colectivist care lucrează în cîmp. Pescarii cîștigă desigur mai bine decît alți colectiviști, însă și munca lor e mai grea, iar norma nu-i deloc mică. Pentru a avea o zi-muncă, pescarul trebuie să prindă pește în valoare de 100 lei în baltă și de 80 lei în Dunăre.

Norma folosită la gospodăria colectivă din Rast nu trebuie aplicată de celelalte unități cooperatiste care au brigăzi pescărești.

Norma se fixează în raport cu înzestrarea tehnică a brigăzilor piscicole, bogăția în pește a bălților etc. Gospodăriile care sînt înzestrate să zicem, cu bărci cu motor și cu unelte moderne vor avea o normă mai mare decît cea existentă în colectiva din Rast.

*

Am arătat la început că o altă formă de exploatare a bunurilor piscicole constă în crearea de brigăzi pescărești ale gospodăriilor colective care lucrează pe bază de contract încheiat între unitatea cooperatistă și întreprinderea piscicolă. Această formă de exploatare diferă de cea descrisă mai înainte prin aceea că bălțile rămîn în administrarea și îngrijirea întreprinderii piscicole care preiau și valorifică peștele prins de brigăzile de pescărie ale unităților cooperatiste.

În toamna anului 1956 unele întreprinderi piscicole ca, de exemplu, cea din Brăila au încheiat contracte cu gospodăriile colective pentru crearea brigăzilor pescărești. Dînd rezultate, această formă de exploatare a bunurilor pescărești s-a extins. Astăzi, toate întreprinderile piscicole din țară lucrează cu brigăzi de pescari colectiviști. Ceva mai mult, întreprinderile piscicole din Hîrșova și Corabia nu mai au pescari salariați. Exploatarea bunurilor piscicole ale acestor întreprinderi se face numai de către brigăzile de pescari ale gospodăriilor colective.

Brigăzi de pescari de acest fel se pot organiza în toate gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție din raza secțiilor de pescuit ale întreprinderilor piscicole.

Întreprinderea piscicolă aprovizionează cu unelte brigăzile și tot ea asigură organizarea muncii și îndrumarea tehnică prin cadrele de specialitate de care dispune. Planul de producție este întocmit de întreprinderea piscicolă și unitatea cooperatistă. Întreaga cantitate de pește prinsă pe brigăzi se predă întreprinderii piscicole care îl plătește la prețurile de stat reținînd, bineînțeles, cotele de amortizare pentru uneltele folosite pentru nevoile gospodăriei. Întreprinderea îi predă acesteia 10 la sută din cantitatea de pește prinsă de pescarii colectiviști în cazul îndeplinirii planului lunar și 30 la sută din cantitatea pescuită peste plan.

Crearea de brigăzi pescărești care să lucreze pe bază de contract cu întreprinderile piscicole aduce mari avantaje gospodăriilor colective și cooperativelor agricole de producție. Întrucît întreprinderea face plățile de două ori pe lună unitatea cooperatistă care are brigada de pescari poate împărți lunar avansuri în bani. De asemenea colectiviștii primesc anumite cantități de pește la ziua-muncă. Gospodăria colectivă din comuna „23 August", raionul Galați, de pildă, a primit lunar peste 1.400 kg de pește pentru realizarea planului de producție. Una din cele 12 brigăzi de pescari ale gospodăriei colective din comuna Carcaliu, raionul Măcin, a depășit planul lunar de pescuit cu 47,30 la sută în 14 zile. Numai pentru îndeplinirea planului de pescuit gospodăria a primit peste 3.000 kg de pește.

*

Exemplele date arată că formarea brigăzilor pescărești este deosebit de folositoare gospodăriilor agricole colective. De aceea este necesar ca toate gospodăriile colective de pe țărmul mării, din preajma lacurilor și de pe malul Dunării să ia în folosință bunuri piscicole sau să contracteze cu întreprinderile piscicole formarea brigăzilor de pescari. Trebuie încurajată de asemenea și inițiativa multor gospodării colective care creează iazuri artificiale pe terenurile de care dispun.

Ing. ST. MEDREGAN
din Ministerul Industriei Bunuri de Consum

Pentru asigurarea necesarului de piese de schimb și materiale

(Urmare din pag. 1)

nelor furnizoare, ca acestea să poată livra la timp cantitățile prevăzute în planul Ministerului Agriculturii și Silviculturii pe acest an.

Desigur că și în munca unor baze de aprovizionare mai sînt încă lipsuri îndeosebi în ce privește stabilirea necesarului real, urmărirea contractelor la furnizori și rezolvarea pe plan regional a cererilor unităților. Toate aceste lipsuri determină unitățile să se adreseze direct furnizorilor sau Direcției Generale de Aprovizionare și Desfacere, provocîndu-se astfel deplasări inutile și întîrzieri în aprovizionare.

În scopul îmbunătățirii aprovizionării unităților agricole cu piese de schimb și materiale, s-au luat măsuri atît pe linia de planificare și executare operativă a repartițiilor, cît și pe plan organizatoric. Toate bazele de aprovizionare din cadrul Departamentelor Agriculturii și Gostat precum și unele depozite de materiale tehnice din cadrul Departamentului Silviculturii au fost trecute în subordinea unui singur organ central, Direcția Generală de Aprovizionare și Desfacere — M.A.S.

În afară de reorganizarea unităților existente, s-a construit și dat în funcțiune de curînd o nouă bază de aprovizionare la Satu Mare, care va deservi unitățile noastre din regiunea Baia Mare.

O măsură deosebit de importantă o constituie preluarea de la M.I.G. a sarcinii de coordonare a producției și repartiției de piese de schimb pe întreaga țară, precum și desfacerea pieselor către consumatori prin bazele noastre de aprovizionare.

SCRISORI DIN COLHOZUL „STALIN"

(II) Biruind greutățile

Mihail Kizim
Vice-președintele colhozului „Stalin"

Colhozul nostru se află în plin avînt. El dispune de cadre calificate și de puternice mijloace tehnice. Economia colhozului se întărește cu fiecare an. Colhoznicii noștri duc acum o viață îmbelșugată.

Toate acestea însă n-au venit dintr-odată, n-au venit de la sine. Noul, după cum știți, se naște în lupta cu vechiul și de multe ori își croiește drum foarte anevoie. Așa a fost și la noi. Colhozul a luat ființă, am putea spune, pe un loc pustiu. Istoria organizării lui începe din anul 1921. In vremea aceea în toată țara se traducea în fapt decretul lui Lenin cu privire la naționalizarea pămînturilor moșierilor, se înființau comune agricole și gospodării de stat — sovhozuri.

Insuflețiți de ideea leninistă a trecerii la formele socialiste de gospodărie, muncitorii agricoli, țăranii cei mai săraci și soldații demobilizați din Armata Roșie au organizat în stepele Sivașului o seamă de comune agricole: „Egalitatea", „Mușuroiul de furnici", „Săracul", „Drumul săracului", „Lumea nouă" și altele. Ele erau niște gospodării mici și slabe. Cu toate acestea superioritatea muncii colective se vădea chiar și în aceste comune mici. Viața comunarzilor se îmbunătățea văzind cu ochii. Curind însă s-a văzut că, slabe fiind, comunele nu vor putea rezolva problema transformării socialiste a agriculturii. In anul 1929 toate comunele care luaseră ființă pe baza domeniilor moșierești din regiunea Sivașului s-au unit într-o singură comună mare, căreia i s-a dat numele lui Stalin. Viața a sugerat apoi o nouă formă de gospodărie colectivă — colhozul. Comuna, însușindu-și statutul artelului agricol, a început să se numească colhoz. Experiență în gospodărirea artelului agricol nu aveam și nici din altă parte n-o puteam căpăta. Trebuia să tragem singuri cele dintîi brazde ale vieții colhoznice. Artelul nu avea destule vite de muncă, nu avea destul inventar agricol. Pe lingă aceasta, în vremea aceea chiaburimea opunea o împotrivire înverșunată tinerelor colhozuri.

Mai tîrziu a venit la noi în sat primul tractor, un „Fordson". Colhoznicii se uitau la dînsul ca la cine știe ce minunăție. S-au găsit și oameni care doreau să devină tractoriști. Aceștia erau doi tineri membri ai artelului — Pikulski și Klimenko.

Erau puține tractoare și pe ogoarele colhoznice precumpănea ca și mai înainte plugul tras de cai. Cu așa „tehnică" era greu de așteptat recolte mari de cereale. Cu toate acestea colhozul se întărea văzind cu ochii. Luau ființă brigăzi de cîmp, ferme de vite, se construiau noi case pentru colhoznici.

Greutatea cea mai mare sta în plata slabă a muncii. Ca să fie ziua-muncă mai bine plătită, trebuia să se ridice mult nivelul agriculturii și productivitatea creșterii vitelor. Pornind la îndeplinirea acestor sarcini, noi am introdus un asolament cu ierburi corect, ne-am procurat vite de rasă, am început să construim grajduri, ne-am apucat serios de crearea unei baze furajere.

Ne-a venit în ajutor stațiunea de mașini și tractoare înființată în vecinătate. In locul „Fordson"-urilor au apărut tractoare cu roți și cu șenile de producție sovietică. Acestea ne îngăduiau să lucrăm pămîntul după toate regulile științei agrotehnice. In scurtă vreme recoltele de cereale s-au dublat. In anul 1939 am obținut peste o sută de puduri de cereale la hectar pe toată suprafața însămînțată.

Aceasta a fost cea dintîi mare victorie a noastră. A doua victorie, nu mai puțin mare, a fost aceea că am izbutit să creem cîteva ferme de vite de rasă de mare productivitate — o fermă de vaci, o fermă de oi, o crescătorie de cai. Acum venitul bănesc se ridica nu la sute de mii, ca mai înainte, ci la milioane de ruble. Valoarea zilei-muncă a crescut mai bine de zece ori. Colhoznicii au dat cu adevărat de belșug.

O piedică serioasă în drumul spre recolte mari de cereale continuau să rămînă forțele elementare ale naturii. Furtunile și vînturile uscate ne-au silit nu odată să reînsămînțăm culturile de cereale pe întinderi uriașe de pămînt. De pe-atunci încă a apărut ideea plantării de perdele de păduri de protecție, dar războiul ne-a împiedicat s-o ducem la îndeplinire. Mai mult decît atît, războiul ne-a ruinat colhozul pînă-n temelii și a ridicat în fața noastră noi și uriașe greutăți. In retragerea lor, hitleriștii au distrus toate construcțiile de gospodărie ale colhozului nostru, au distrus uzina electrică, au tăiat livezile. In primăvara anului 1944 nu mai rămăseseră în colhoz decît 3 cai, 12 vaci și 2 găini. Iată cu ce a trebuit să începem noi refacerea gospodăriei. Credeam că o să ne trebuiască ani îndelungați ca să atingem nivelul la care se ridicase colhozul nostru în ajunul războiului. Dar iarăși ne-a venit în ajutor statul sovietic. Am primit credite pe termen lung, ne-am procurat din nou vite de rasă, am refăcut clădirile administrative, casele și grajdurile distruse și am construit altele noi. Am plantat o nouă livadă, am sădit vii, am înfrumusețat cu verdeață sediul central al colhozului, ne-am procurat autocamioane.

A fost greu? Da, foarte greu. Adesea oamenii noștri ajungeau pînă la istovire, muncind fără a-și cere odihna. Nu-i silea nimeni să muncească cu atîta rîvnă. Imi puneam deseori întrebarea: oare ce-i însuflețește pe oameni, ce oare le dă puteri? Și îmi ziceam atunci că țăranul nostru a ajuns să creadă în puterea colhozurilor, că el s-a convins din proprie experiență de uriașa superioritate a gospodăriei colective asupra celei individuale. Intrînd în colhoz, țăranul sovietic a văzut cît de puternică și multilaterală a devenit alianța dintre oraș și sat în domeniul producției și al culturii. In fiecare părticică din munca lor colhoznicii simt forța conducătoare și îndrumătoare a Partidului Comunist. Și aceasta îi face încrezători în puterile lor, în forța muncii colective.

Refăcînd colhozul, aducîndu-l la o și mai mare bogăție decît înainte de război, colhoznicii noștri au dus o luptă hotărîtă împotriva forțelor elementare ale naturii. Cu puterile membrilor artelului s-au plantat 139 hectare de perdele de păduri de protecție. Acum se pot vedea la noi în colhoz perdele de păduri de protecție pe fiecare ogor. Ele se ridică ca un zid împotriva furtunilor și a vînturilor uscate. Pe teritoriul brigăzii a 6-a de cîmp s-a făcut un iaz artificial, unde se cresc pești și păsări de apă.

Lupta împotriva forțelor elementare ale naturii continuă. Acum facem construcții nemaivăzute în stepele noastre pentru irigarea imașurilor, lărgim suprafețele cu perdele de păduri de protecție, ne procurăm semințe de cereale, legume și culturi tehnice mai rezistente la secetă, însămînțăm tot mai mult porumb și ierburi perene. Rezultatele se fac simțite. Chiar și în anul acesta, secetos, am obținut o recoltă de cereale de peste o sută de puduri la hectar pe toată suprafața însămînțată. Au crescut bine de asemenea legumele și culturile tehnice. Așteptăm o recoltă bună de fructe și de struguri.

Greutăți destul de multe ne așteaptă și de-acum înainte. Ele însă nu ne sperie, deoarece acestea sînt greutățile dezvoltării continue a gospodăriei noastre colective.

NOI ecouri la propunerile guvernului R. P. ROMÎNE

In opinia publică, în cercurile politice și în presa din țările balcanice și dincolo de granițele acestor țări, propunerile guvernului romîn, menite să contribuie la îmbunătățirea și dezvoltarea relațiilor dintre statele balcanice, a întăririi prieteniei între popoarele acestor țări și conviețuirii lor pașnice, continuă să aibă un puternic răsunet.

Poporul romîn a salutat cu adîncă satisfacție răspunsurile favorabile primite din partea guvernelor Iugoslaviei, Bulgariei și Albaniei. Cît privește Turcia și Grecia, în aceste țări propunerile guvernului romîn sînt dezbătute și comentate pe scară largă. Oameni politici din diferite grupări politice, reprezentanți ai diferitelor cercuri ale opiniei publice au luat atitudine față de propunerile Romîniei, expunîndu-și păreri favorabile. Fostul ministru grec Leon Makos a declarat că „nu poate fi trecută cu vederea puternica voință a întregului popor grec de a trăi în pace, în condiții normale și de colaborare cu toate popoarele vecine". In aceiași termeni favorabili comentează propunerea și ziarele „Messager d'Athenes", „Avghi" și „Eleftheria".

O serie de ziare grecești se situează însă pe alte poziții. Astfel, ziarul „Apoghefmatini" repetă argumentul care nu poate fi susținut în mod logic, potrivit căruia existența unor litigii între unele țări balcanice ar constitui o piedică în calea unei înțelegeri interbalcanice. Ziarul „Vradini" crede a ști că răspunsul pe care îl va da Ministerul de Externe al Greciei „nu va constitui aparent un refuz al propunerii romînești, ci va arăta motivele pentru care o astfel de conferință, în alte condiții, ar fi fost constructivă pentru interesele balcanice".

In presa bulgară au apărut numeroase articole sub titluri: „Trebuie să privim faptele în mod lucid și fără prejudecăți", „In Balcani poate să domnească o pace trainică și o colaborare rodnică", și altele.

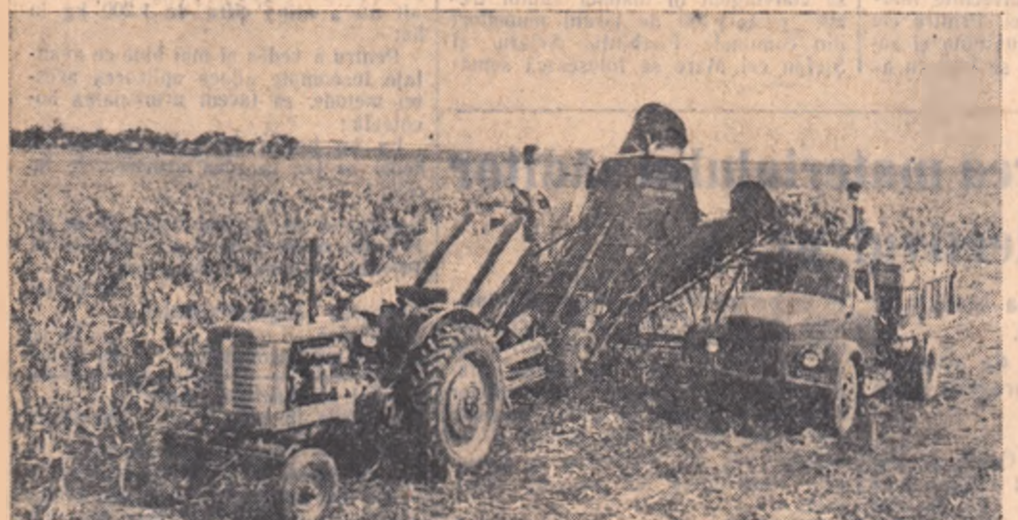
Sub titlul „Perspectiva colaborării colective balcanice", ziarul „Magyar Nemzet" publică un articol în care este subliniată importanța deosebită a inițiativei guvernului romîn precum și ecoul internațional al acesteia.

Ziarele olandeze „Rotterdamsche Courant", „Masbode" și altele, reproduc părerea anumitor observatori occidentali care apreciază că „propunerea romînă reprezintă unul din cele mai interesante evenimente ale actualității internaționale".

Ziarul turc „Cumhurryet" a scris:

„...Noi avem impresia că propunerea este serioasă și ar fi posibil să se ajungă la anumite rezultate". Iar în ziarul „Hurryet" se spune: „Este posibil să se afirme cu toate rezervele că propunerea Romîniei nu trebuie respinsă a priori, că nu există inconveniente sub unghiul economic și geopolitic". Alte ziare turcești ca, de pildă, „Dunya", ziarul în limba franceză care apare la Istanbul „Le Journal d'Orient" și „Yeni Sabah" se străduiesc să demonstreze că, deși formula pactului balcanic este foarte atrăgătoare, ea ar fi acum, ca și în trecut, irealizabilă".

Numeroase ziare din Franța, Austria, R. F. Germană, Egipt, Suedia, Finlanda, Anglia etc., publică, de asemenea, comentarii în legătură cu mesajul Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne.

Pe ogoarele colhozului „Stalin" lucrează mașini moderne, cu ajutorul cărora colhoznicii obțin recolte sporite. In fotografie: recoltarea porumbului cu combina.

Conferința internațională a redactorilor agricoli

SOFIA (Agerpres). — A. T. B. transmite:

La 20 septembrie s-a deschis în orașul Plovdiv Conferința Internațională a redactorilor agricoli, convocată din inițiativa Organizației Internaționale a Ziariștilor și a Uniunii ziariștilor bulgari. La conferință participă reprezentanți ai presei din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Republica Populară Romînă, Republica Populară Ungară, Republica Populară Albania, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă și Republica Populară Bulgaria. Ca oaspeți participă reprezentanți ai presei comuniste din Franța și Italia.

Deschizînd conferința Jaroslav Knobloch, secretarul general al O.I.Z., a salutat pe delegați și oaspeți. El a subliniat că țelul acestei prime întîlniri internaționale prin caracterul său este de a face un schimb de păreri în domeniul activității redacțiilor agricole și diferitelor ziare și de a stabili măsurile pentru dezvoltarea pe viitor a colaborării presei din țările socialiste în această direcție.

Participanții la conferință au fost salutați de asemenea de N. Balkanjiev, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al orașului Plovdiv, și V. Topenciarov, secretarul general al Uniunii ziariștilor bulgari.

Conferința va dura trei zile, după care delegații și oaspeții vor face o călătorie prin țară. Ei vor vizita mai multe gospodării agricole cooperative de muncă, S.M.T.-uri, institute de cercetări agricole etc.

Informații pronosport

Așa arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 33 (etapa din 22 septembrie 1957):

I	R.P. Ungară — U.R.S.S.	2
II	U.R.S.S. (B) — R.P. Ungară (B)	X
III	R. P. Rom. — R. P. Pol. (jun.)	1
IV	Energia Mediaș — Locom. Tim.	2
V	Locom. C-ța — Dinamo Bacău	1
VI	Energ. UZ. tr. Or. Stalin — Energia Cîmpia Turzii	2
VII	Energ. Lupeni — Progr. Sibiu	X
VIII	Locom. Cluj — Știința Cluj	2
IX	Progr. Suceava — Locom. G.N.	X
X	Recolta Reghin — Energ. B. Mare	X
XI	Energ. 1 Mai Ploești — Dinamo Bîrlad	2
XII	Energ. Arad. — Locom. Arad	1

La acest concurs au fost depuse aproximativ 790.000 variante.

Cultivatori de in și cînepă din regiunea Stalin!

Respectați termenele optime de recoltare indicate de către îndrumătorii D.C.A.

Sortați pe calități tulpinile recoltate.

Predați centrelor de colectare, la termenele stabilite pe comune, tulpinile recoltate și sortate.

Odată cu predarea recoltei din 1957 încheiați contracte pentru anul 1958, pentru a putea alege și pregăti din toamnă în mod corespunzător terenul pentru culturi, prin aplicarea arăturii adînci și încorporarea îngrășămintelor minerale în sol. Aceasta aduce venituri mari la hectar și ridică bunăstarea gospodăriei voastre.

In gospodăriile colective din regiunea București însilozarea nutrețurilor trebuie grăbită

Pentru a cunoaște stadiul în care se găsește însilozarea furajelor în gospodăriile colective din regiunea București, m-am deplasat zilele trecute în raioanele Titu și Oltenița. Ținînd seama că în raionul Oltenița sînt 21 de gospodării agricole colective cu multe ferme de animale, mă așteptam ca în acest raion însilozarea nutrețurilor să fie de mult realizată. Realitatea de pe teren este cu totul alta. Bunăoară, în gospodăriile colective din raion se însilozaseră pînă la data de 17 septembrie abia 170 tone nutrețuri față de 700 tone cît era planificat a se realiza. Sînt gospodării colective ca cele din comunele Nana, Grulu, Valea Roșie, Radovanu, Căscioarele și altele unde pînă la această dată nu se însilozase nici măcar o tonă de nutreț.

Nu mai bună este situația însilozării nutrețurilor în gospodăriile colective din raionul Titu. Aci, gospodăriile colective au „realizat" o singură tonă de nutreț murat din necesarul de 150 tone. La fel de prost stau cu însilozările și gospodăriile colective din raioanele Drăgănești-Vlașca, Olteni, Roșiori, Videle și Zimnicea.

Această stare de lucruri se datorește în primul rînd organizării defectuoase a campaniei de însilozări de către sfaturile populare raionale. Ele s-au mulțumit numai la înființarea comandamentelor privind buna desfășurare a însilozărilor, desfășurînd o activitate necorespunzătoare.

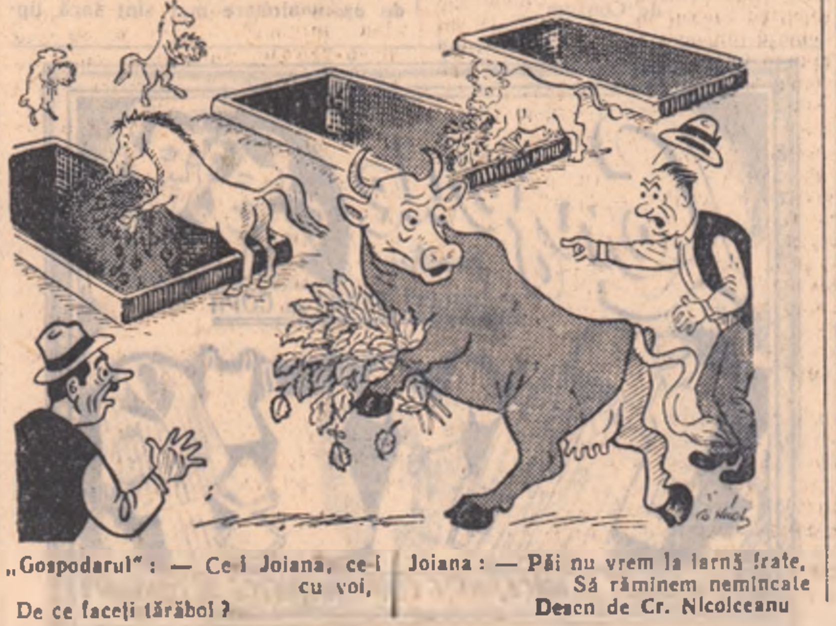
Bunăoară, cum poate justifica conducerea S.M.T.-ului Titu că sprijină traducerea în fapt a prevederilor hotărîrii Ministerului Agriculturii și Silviculturii și a C.C. al U.T.M. privind buna reușită a însilozărilor în gospodăriile agricole colective atîta timp cît tocătoarea de nutreț zace nereparată de multă vreme în curtea stațiunii? De altfel, nici inginerii și tehnicienii responsabili cu baza furajeră de la raioane nu au acordat pînă acuma toată atenția acestei importante acțiuni. In loc să se ocupe de îndrumarea și sprijinirea efectivă a colectiviștilor o parte dintre ei desfășoară o activitate mai mult birocratică îndeletnicindu-se cu întocmirea de situații sau alte munci cu totul străine de însilozări. Așa este cazul ing. Constantin Niculescu de la raionul Oltenița și al celor de la raioanele Drăgănești-Vlașca, Olteni și Titu. Datorită lipsei de preocupare a organelor agricole din raioanele Titu și Oltenița, pînă în prezent în gospodăriile agricole colective nu s-au amenajat nici măcar gropile necesare pentru siloz. Mai mult decît atît, deși în raionul Oltenița se însămînțaseră 35 ha porumb destinat pentru siloz, acesta n-a fost însilozat în întregime. Pe de altă parte, cu toate că au fost compromise unele suprafețe de porumb hibrid din cultura pentru boabe, recolta de pe aceste terenuri n-a fost însilozată, din neglijența organelor agricole. Cît privește sprijinul conducerii S.M.T.-urilor cu utilaj mecanic pentru tocarea porumbului furajer, acesta nu este acordat în suficientă măsură colectiviștilor.

Nu putem spune că organele agricole regionale nu cunosc această proastă stare de lucruri. Cu toate acestea ele nu iau măsuri concrete pentru a o înlătura. De pildă, în raionul Titu nici unul din cei doi tehnicieni de la serviciul bazei furajere n-a fost să controleze felul cum se desfășoară acțiunea de însilozare.

Față de această situație se impune ca organele regionale (vicepreședintele sfatului popular regional București, ing. E. Popescu, și ing. Gh. Hristu, șef secție agricolă), să ia măsurile necesare pentru ca în scurt timp acțiunea de însilozare să înceapă în fiecare gospodărie colectivă. Cazul negativ întîmplat anul trecut la gospodăria colectivă „Dezrobirea muncii" din raionul Titu, cînd din lipsă de furaje colectiviștii au fost nevoiți să vîndă vacile de rasă ale gospodăriei, trebuie să fie o învățătură pentru fiecare tehnician, inginer agronom, zootehnist sau veterinar. Totodată este necesar să fie mobilizate în această importantă acțiune toate cadrele agricole de la comune în așa fel încît sarcina de însilozare a nutrețurilor să se realizeze în întregime în fiecare gospodărie agricolă colectivă. Nu trebuie uitat nici sprijinul prețios pe care îl poate aduce tineretul în această acțiune. Pentru aceasta el trebuie însă îndrumat temeinic spre a putea da o contribuție efectivă la îndeplinirea sarcinii de însilozări.

Ing. TRAIAN BILBIE

Din cauză că nu s-a semănat porumb pentru siloz, la gospodăria colectivă din comuna Unirea, raionul Aiud, cele trei gropi de însilozare, cimentuite, stau goale, deși s-ar putea însiloza frunze de sfeclă sau de alte plante.

„Gospodarul": — Ce-i Joiana, ce-i cu voi,
De ce faceți tărăboi?

Joiana: — Păi nu vrem la iarnă frate,
Să rămînem nemîncate

Desen de Cr. Nicolceanu

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 25, 26 și 27 septembrie

Vremea continuă să fie caldă cu cer schimbător mai mult noros în jumătatea de nord a țării. Vor cădea ploi intermitente și sub formă de averse însoțite de descărcări electrice mai ales în Ardeal și nordul Moldovei. Vînt moderat dinspre sud-est. Temperatura staționară.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".